

भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१

लालमोहर र प्रकाशित मिति

२०२१/०१

संशोधन गर्ने ऐन

१. भूमि सम्बन्धी (प्रथम संशोधन) ऐन, २०२२	२०२२/१२/१०
२. भूमि सम्बन्धी (दोस्रो संशोधन) ऐन, २०२५	२०२५/०९
३. भूमि सम्बन्धी (तेस्रो संशोधन) ऐन, २०३८	२०३८/०४/२५
४. न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३	२०४३/०९/२४
५. न्याय प्रशासन ऐन, २०४८	२०४८/०२/१६
६. भूमि सम्बन्धी (चौथो संशोधन) ऐन, २०५३	२०५३/१२/२४
७. केही नेपाल ऐन संशोधन गर्ने ऐन, २०५५	२०५५/१०/०७
८. भूमि सम्बन्धी (पाँचौ संशोधन) ऐन, २०५८	२०५८/०१/०२/२५
९. भूमि सम्बन्धी (छैठौ संशोधन) अध्यादेश, २०६१	२०६१/०६/२०

२०२१ सालको ऐन नं. २५

स्वस्तिश्री गिरिराजचक्रचूडामणि नरनारायणेत्यादि विविध विरुदावली विराजमान मानोन्नत महेन्द्रमाला ओजस्विराजन्य अतितेजस्वी त्रिभुवन प्रजातन्त्रश्रीपद अति कीर्तिमय नेपालश्रीपद प्रोज्ज्वल नेपालतारा अंरामपट्ट अतुलज्योतिर्मय त्रिसक्तिपट्ट अतिप्रबल गोरखादक्षिणबाहु महाधिपति अतिरथी परम सेनाधिपती श्री श्री श्री श्री श्रीमन्महाराजाधिराज महेन्द्र वीर विक्रम शाहदेव देवानाम् सदा समर विजयिनाम् ।

भूमि सम्बन्धी ऐनलाई संशोधन र एकीकरण गर्न बनेको ऐन

प्रस्तावना : मुलुकको आर्थिक विकासमा द्रुततर गति ल्याउन भूमिबाट निष्कृत्य पूजा र जनसंख्याको भार भिक्की अर्थ व्यवस्थाको अन्य क्षेत्रमा लगाउन, र

कृषि योग्य भूमिको न्यायोचित वितरण र कृषि सम्बन्धी आवश्यक ज्ञान र साधन सुलभ गराई भूमिमा आश्रित वास्तविक किसानहरूको जीवनस्तरमा सुधार ल्याउन, र

कृषि उत्पादनमा अधिकतम वृद्धि गर्न प्रोत्साहन प्रदान गरी सर्व साधारण जनताको सुविधा र आर्थिक हित कायम राख्न वाञ्छनीय भएकाले,

श्री ५ महाराजाधिराज महेन्द्र वीर विक्रम शाहदेवबाट राष्ट्रिय पञ्चायतको सल्लाह र सम्मतिले यो ऐन बनाइवकसेको छ ।

परिच्छेद-१

प्रारम्भिक

- संक्षिप्त नाम, बिस्तार र प्रारम्भ :
 - यस ऐनको नाम “भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१” रहेकोछ ।
 - परिच्छेद १, ७, ८, १० र ११ नेपाल अधिराज्यभर तुरुन्त प्रारम्भ हुनेछन् र अरु परिच्छेद, दफा वा उपदफाहरू समय समयमा श्री ५ को सरकारले नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशित गरी तोकेको क्षेत्रमा तोकेको मितिदेखि प्रारम्भ हुनेछन् ।
- परिभाषा : विषय वा प्रसंगले अर्को अर्थ नलागेमा यस ऐनमा,-
 - (क) “जग्गावाला” भन्नाले प्रचलित नेपाल कानून बमोजिम श्री ५ को सरकारमा मालपोत तिर्नुपर्ने गरी आफ्नो नाममा जग्गा दर्ता गरी सो दर्ताको नाताले जग्गामा हक हुने व्यक्ति सम्भन्धुपर्छ र सो शब्दले देहायको जग्गाको सम्बन्धमा देहायको व्यक्तिलाई समेत जनाउँछ :-
 - वितर्ता उन्मूलन ऐन, २०१६ बमोजिम उन्मूलन भएको वितर्ता जग्गाको सम्बन्धमा जग्गावालाको हैसियतले दर्ता गरिने व्यक्ति,
 - जिमिदार साथको जग्गाको सम्बन्धमा जिमिदार,
 - (२क) किपटको हकमा रीतिथिति चलन अनुसार सरकारी तिरो तिरी त्यस्तो जग्गा भोग गर्ने व्यक्ति वा त्यस्तो व्यक्तिलाई तिरो तिरी त्यस्तो जग्गा भोग गर्ने व्यक्ति,
 - त्यस्तो जग्गावालाको हकवाला वा अंशियार भएको नाताले वा त्यस्तो जग्गावालाले कानून बमोजिम आफ्नो हक छोडी दिएकोले सो जग्गा आफ्नो नाममा दर्ता गराउने हक पुगेको व्यक्ति,
 - त्यस्तो जग्गावालाको हकको जग्गा अरु कसैले भोग वा दृष्टि बन्धकीमा लिई कानून बमोजिम भोग चलन गरी आएको भए त्यसरी भोग चलन गरुन्जेल सो व्यक्ति ।
 - (ख) “मोही” भन्नाले अरु जग्गावालाको जग्गा कुनै शर्तमा कमाउन पाई सो जग्गामा आफ्नो वा आफ्नो परिवारको श्रमले खेती गर्ने किसान सम्भन्धुपर्छ ।
 - (ग) कुनै व्यक्तिका सम्बन्धमा “परिवार” भन्नाले सो व्यक्ति र निजको देहायको अवस्थाका नातेदार सम्मलाई सम्भन्धुपर्छ:-
 - अंश छुट्टिएको वा नछुट्टिएको जे भए तापनि पति वा पत्नी,

* दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।

- (२) बाबु वा आमा जीवित छुउन्जेल अंश छुट्टिएको वा नछुट्टिएको जे भए तापनि १६ वर्ष उमेर नपुगेका छोरा,
 (३) बाबु वा आमा जीवित छुउन्जेल ^{१०}१६ वर्ष उमेर नपुगेकी अविवाहिता छोरी ।
- (घ) “कूत” भन्नाले जग्गावालाको जग्गा कमाउन लिए वापत मोहीले जग्गावालालाई बुझाउने नगदी वा जीन्सी वा दुवै सम्भन्नुपर्छ ।
- (ङ) “घरवारी” भन्नाले मानिस बसोबास गर्ने घर र सो घरले चर्चेको जग्गा सम्भन्नुपर्छ र सो शब्दले घरसंग जोडिएको वा फरक रहेको गोठ, भकारी, इनार, पोखरी, ग्यारेज, तबेला, फलफुलको बगैँचा, तरकारी बारी, बाँस घारी, खरबारी, खेलकूद वा मनोरन्जन गर्ने ठाउँ र सो सरहको अरु कुनै काममा लगाइएको जग्गालाई समेत जनाउँछ ।
- (च) कुनै जग्गाको सम्बन्धमा “मुख्य वार्षिक उब्जनी” भन्नाले वर्षभरिमा सो जग्गामा लगाउने बाली मध्ये सबभन्दा बढी लाभ हुने बालीको उब्जनी सम्भन्नुपर्छ ।
- (छ) “कृषक” भन्नाले खेतीमा लागेको व्यक्ति सम्भन्नुपर्छ ।
^{११}तर परिच्छेद ९, बमोजिम ऋण निश्चित गर्ने प्रयोजनका लागि सो शब्दले आफ्नो वा आफ्नो परिवारको श्रमले खेती गर्ने व्यक्ति सम्भन्नुपर्छ ।
- (ज) “जिमिदारी” भन्नाले जिमिदार, पटवारी, तालुकदार, जिम्मावाल, मुखिया, थरी, द्वारे वा अरु कुनै नामबाट एजेण्ट खडा गरी निजद्वारा कानून बमोजिम मालपोत असूल तहसील गरी श्री ५ को सरकारमा दाखिल गर्ने गराउने तथा किपट व्यवस्था समेतलाई सम्भन्नुपर्छ ।
- (झ) “मालपोत” भन्नाले जग्गावालाले प्रचलित नेपाल कानून बमोजिम श्री ५ को सरकारलाई तिर्नुपर्ने मालपोत र सो सरहको अरु कुनै तिरोलाई समेत जनाउँछ ।
- (ञ) “सूचित आदेश” भन्नाले श्री ५ को सरकारबाट नेपाल राजपत्रमा प्रकाशित आदेश सम्भन्नुपर्छ ।
- (ट) “तोकिएको” वा “तोकिए बमोजिम” भन्नाले यो ऐन अन्तर्गतको नियम वा सूचित आदेशमा तोकिएको वा तोकिए बमोजिम सम्भन्नुपर्छ ।

परिच्छेद - २

जिमिदारी उन्मूलन

३. जिमिदारी उन्मूलन : जिमिदारी उन्मूलन गरिएको छ । त्यस्तो उन्मूलनको परिणामस्वरूप सम्बन्धित मौजामा जिमिदारीसित सम्बन्धित एजेण्टहरूको सबै हक र अधिकार स्वतः समाप्त भएको मानिनेछ ।
 तर जिमिदारी साथको जग्गाको हकमा सो जग्गा सम्बन्धित जिमिदारको नाउँमा जग्गावालालाई हैसियतले नम्बरीमा दर्ता गरिनेछ ।
- ^{१२}३क. किपट सम्बन्धी व्यवस्था :
 (१) किपट जग्गा रैकर सरह फाँट्ने राजिनामा गर्न सकिनेछ ।
 (२) किपट जग्गामा रैकर सरह मालपोत ठेकिनेछ ।
४. जिमिदारी सम्बन्धी कागजपत्र :
 (१) जिमिदारीको कागजपत्र जिम्मा भएको व्यक्तिले सो कागजपत्र तोकिएको अड्डा वा अधिकारीबाट आदेश भएका बखत निज छेउ बुझाउनु पर्छ ।
 (२) उपदफा (१) बमोजिम कागजपत्र बुझाई नसकेकोमा त्यस्तो अड्डा वा अधिकारीले भूमि सम्बन्धी काममा सो कागजपत्र हेर्न चाहेका बखत निजलाई देखाई काम सकिएपछि फिर्ता लिई आफ्नो जिम्मामा सुरक्षित राख्नुपर्छ ।
५. मालपोत असूल तहसील गर्ने बारे अन्तरिम व्यवस्था : श्री ५ को सरकारले दफा ३ बमोजिम उन्मूलन भएको जिमिदारीको मालपोत असूल तहसील गर्ने अर्को व्यवस्था नगरेसम्म जिमिदारी उन्मूलन हुनु अघि मालपोत असूल तहसील गर्नुपर्ने कर्तव्य भएको व्यक्ति वा अरु कुनै तोकिएको व्यक्ति वा गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाबाट तोकिएको शर्त अनुसार मालपोत असूल तहसीलको काम गराउन सक्नेछ ।
६. दण्ड सजाय :
 (१) कसैले दफा ४ बमोजिम पालन गर्नुपर्ने कर्तव्य पालन नगरेमा निजलाई तोकिएको अड्डा वा अधिकारीले रु. ५००१- पाँचसयसम्म जरिवाना वा तीन महीनासम्म कैद वा दुवै सजाय गरी त्यस्तो कागजपत्र आफ्नो कब्जामा लिन सक्नेछ ।
 (२) दफा ५ बमोजिम मालपोत असूल तहसील गर्नुपर्ने कर्तव्य भएकाले कानून बमोजिम असूल तहसील नगरेमा वा तत्सम्बन्धी अन्य कुनै कर्तव्यको पालन नगरेमा तोकिएको अड्डा वा अधिकारीले त्यसबाट श्री ५ को सरकारलाई भएको हानी नोक्सानी निजको घर घरानाबाट असूल उपर गरी निजलाई रु. १,०००१- एक हजारसम्म जरिवाना वा छु महीनासम्म कैद वा दुवै सजाय गर्न सक्नेछ ।
- १३)

^{१०} पाँचौं संशोधनद्वारा संशोधित ।

▼ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।

^{११} दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।

□ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा खारेज ।

परिच्छेद - ३

जग्गाको हदबन्दी

७. जग्गावालाको हैसियतले राख्न पाउने जग्गाको अधिकतम हद :
- १) कुनै व्यक्ति वा निजको परिवारले जग्गावालाको हैसियतले नेपाल अधिराज्यमा जम्मा १० बिगाहामा नबढ्ने गरी देहायको क्षेत्रमा देहायको हदसम्म मात्र जग्गा राख्न पाउनेछ :-
(क) भित्री मधेश समेत सम्पूर्ण तराई क्षेत्रमा	१० बिगाहा
(ख) काठमाडौं उपत्यकामा	२५ रोपनी
(ग) काठमाडौं उपत्यका बाहेक सम्पूर्ण पहाडी क्षेत्रमा	७० रोपनी ।
- २) उपदफा (१) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि कुनै व्यक्ति वा निजको परिवारले देहायमा लेखिएको हदमा नबढ्ने गरी घरबारीको निमित्त आवश्यक भएजति जग्गा उपदफा (१) मा लेखिएको जग्गामा थप गरी राख्न सक्नेछ :-
(क) भित्री मधेश समेत सम्पूर्ण तराई क्षेत्रमा	१ बिगाहा
(ख) काठमाडौं उपत्यकामा	५ रोपनी
(ग) काठमाडौं उपत्यका बाहेक सम्पूर्ण पहाडी क्षेत्रमा	५ रोपनी
- ३) उपदफा (१) र (२) लागू भएको क्षेत्रको कुनै जग्गाको सम्बन्धमा कसैले जग्गावालाको हक सो उपदफाहरू प्रारम्भ हुनुभन्दा अगावै प्रचलित नेपाल कानूनले अंशमा हक पुग्ने हकवाला वा अशियार बाहेक अरु कसैलाई बेचबिखन, दान दातव्य, सट्टा पट्टा गरी वा अरु कुनै व्यहोराले हक छाडी दिएको लिखत सो उपदफाहरू प्रारम्भ हुँदाको मितिसम्म रजिष्ट्रेशन पास भएको रहेनछ र त्यसरी हद छाडी दिएको जग्गा निज वा निजको परिवारको साथमा कायम रहेको अरु जग्गा समेत मिलाउँदा उपदफा (१) र (२) मा लेखिएको अधिकतम हद भन्दा बढी हुने रहेछ भने त्यस्तो हक छाडी दिए लिकोलाई यस दफाको तात्पर्यको लागि मान्यता दिइने छैन र त्यस्तो जग्गा हक छाडी दिने जग्गावालाकै साथमा कायम रहेको सरह मानी यो दफा लागू हुनेछ ।
- तर यो दफा लागू हुनुभन्दा अगावै रजिष्ट्रेशन पास गराई माग दावी परिसकेकोमा यो उपदफा लागू हुनेछैन ।
- ४) उपदफा (१) र (२) लागू भएको क्षेत्रहरूमा सो उपदफाहरू प्रारम्भ भएको मितिसम्म सो उपदफाहरू बमोजिम राख्न पाउने अधिकतम हदभन्दा बढी जग्गा आफ्नो साथमा वा आफ्नो परिवारको साथमा हुने कुनै जग्गावालाले सो उपदफाहरू प्रारम्भ भएपछि त्यस्तो जग्गा नेपाल कानूनले अंशमा हक पुग्ने हकवाला अशियार बाहेक अरु कसैलाई बेचबिखन, दानदातव्य, सट्टा पट्टा गरी वा अरु कुनै व्यहोराले हक छाडी दिएको रहेछ भने सो लेनदेनको लिखत रजिष्ट्रेशन पास भएको वा नभएको जे भए तापनि त्यस्तो लेनदेनलाई यो दफाको तात्पर्यको लागि मान्यता दिइने छैन र त्यस्तो जग्गा हकछाडी दिने जग्गावालाकै साथमा कायम रहेको सरह मानी यो दफा लागू हुनेछ ।
- तर कसैले सार्वजनिक शिक्षण संस्थाको निमित्त दिएको दान दातव्यको सम्बन्धमा यो उपदफा लागू हुनेछैन ।
- ५) उपदफा (१) को प्रयोजनको लागि मोही लागेको जग्गाको हकमा जग्गावाला र मोहीको आधा आधा हिस्सा गणना गरिनेछ ।
- ६) यस दफामा अन्यत्र जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि यो दफा प्रारम्भ हुँदाको मितिसम्म साबिकमा हदबन्दी सम्बन्धी कारबाहीको निर्णय हुन बाँकी रहेको जग्गावालाको हकमा साबिकको व्यवस्था बमोजिम राख्न पाउने जग्गाको हदबन्दी सम्बन्धी कारबाही टुङ्गो लागेपछि मात्र यस दफा बमोजिमको अधिकतम हदबन्दी लागू हुनेछ ।
८. मोहीको हैसियतले कमाउन पाउने जग्गाको अधिकतम हद :
- (१) कुनै व्यक्ति वा निजको परिवारले मोहीको हैसियतले देहायको हदसम्म मात्र जग्गा कमाउन पाउनेछ :-
(क) भित्री मधेश समेत सम्पूर्ण तराई क्षेत्रमा -	४ बिगाहा ।
(ख) काठमाडौं उपत्यकामा -	१० रोपनी ।
(ग) काठमाडौं उपत्यका बाहेक सम्पूर्ण पहाडी क्षेत्रमा -	२० रोपनी ।
- (२) उपदफा (१) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि कुनै व्यक्ति वा निजको परिवारले जग्गावालाको हैसियतले कुनै जग्गा राखेको भए सो समेत गरी उपदफा (१) मा तोकिएको अधिकतम हदमा नपुग जग्गासम्म मोहीको हैसियतले कमाउन पाउनेछ ।
९. अरु कुनै नाउँबाट भोगेको जग्गा सम्बन्धी व्यवस्था :
- (१) कुनै व्यक्ति वा निजको परिवारले आफैले भोग गर्ने मनसायले अरु व्यक्ति खडा गरी आफ्नो जग्गा रजिष्ट्रेशन पास गरी वा अरु कुनै व्यहोराबाट हक छाडी दिई वा अरु व्यक्तिको नाउँमा कुनै व्यहोराबाट कुनै जग्गा प्राप्त गरी प्रत्यक्ष वा

१) पाँचौं संशोधनद्वारा संशोधित
२) प्रथम संशोधनद्वारा थप भै मूल ऐन प्रारम्भ भएको मितिदेखि प्रारम्भ भएको ।
३) पाँचौं संशोधनद्वारा थप ।

अप्रत्यक्ष रूपले त्यस्तो जग्गा आफैले भोग गरेको रहेछ, भने त्यस्तो जग्गा समेत निजकै साथमा कायम रहेको सरह मानी दफा ७ लागू हुनेछ ।

- (२) कुनै जग्गावालाले उपदफा (१) बमोजिमको जग्गाका सम्बन्धमा दफा १३ बमोजिम पेश गर्नु पर्ने फाँटवारी सो दफा बमोजिमको म्यादभित्र पेश गरेमा सो जग्गा निजको नाउँमा कायम गरी यस ऐन बमोजिम कारवाई गरिनेछ ।
- (३) उपदफा (१) बमोजिमको जग्गाका सम्बन्धमा कुनै जग्गावालाले दफा १३ बमोजिम पेश गर्नुपर्ने फाँटवारी सो दफा बमोजिमको म्यादभित्र पेश नगरी सो जग्गाको दर्तावालाले जग्गा निजको नाउँमा दर्ता रहे तापनि वास्तविक जग्गावाला अर्कै हो भनी जग्गावाला देखाई दफा १३ बमोजिमको विवरण पेश गरेमा त्यस्तो जग्गामा सो जग्गावालाको सबै हक समाप्त हुनेछ र त्यसमा दर्तावालाले हक कायम गरी यस ऐन बमोजिम कारवाई गरिनेछ ।
- (४) उपदफा (२) बमोजिम जग्गावालाले वा उपदफा (३) बमोजिम दर्तावालाले विवरण पेश नगरी अरु कुनै व्यक्तिबाट सो कुरा थाहा हुन आएमा तोकिएको अधिकारीको आदेशले त्यस्तो जग्गा जफत भै श्री ५ को सरकार लाग्नेछ ।

✎(५)

- ▼(६) दफा ५५ बमोजिमको म्याद भित्र पुनरावेदन नपरी तोकिएको अधिकारीले दिएको जफतको आदेश अन्तिम भएमा जाहेरवालालाई जफत भएको जग्गाको तोकिएको दरले हुने मोलको १० प्रतिशत बराबरको रकम पुरस्कार दिइनेछ ।

१०. जग्गा प्राप्त गर्नमा प्रतिबन्ध :

- (१) अंश वा अपुताली परेकोमा बाहेक कसैले जग्गावालको हैसियतले दफा ७ मा तोकिएको अधिकतम हदमा बढ्ने गरी आफ्नो वा अरु कसैको नाउँमा कुनै तवरले कुनै जग्गा प्राप्त गर्न हुँदैन ।
- (२) कसैले कुनैतवरले जग्गा लिई रजिष्ट्रेशन पास गर्न आएमा सो जग्गा लिने व्यक्तिले आफ्नो वा अरु कसैको नाउँबाट नेपाल अधिराज्यभित्र जग्गावालाको हैसियतले तत्काल राखेको जग्गाको कूल क्षेत्रफल यति छ भनी फाँटवारी लेखी रजिष्ट्रेशन गर्ने अधिकारी छेउ दाखिल नगरेसम्म त्यस्तो लेनदेनको लिखित पास हुने छैन ।
- (३) उपदफा (२) बमोजिम दाखिल भएको फाँटवारीबाट उपदफा (१) को विपरीत हुन जाने गरी लिएको जग्गा वा लिन खोजेको देखिएमा रजिष्ट्रेशन पास गर्न अड्डाले त्यस्तो लेनदेनको लिखित पास गर्न हुँदैन ।

११. दण्ड सजाय :

- (१) कसैले दफा ८ प्रारम्भ भएपछि अंश वा अपुताली परेकोमा बाहेक सो दफामा तोकिएको अधिकतम हदमा बढ्ने गरी मोहीको हैसियतले कुनै जग्गा कमाउन लिनु हुँदैन । लिएमा निजलाई □तोकिएको अधिकारीको आदेशले रु. ५००१- पाँचसय सम्म जरिवाना हुनेछ र त्यस्तो अधिकतम हद भन्दा बढी कमाए जति जग्गाबाट निष्कासन समेत गरिनेछ । तर कसैले दफा ८ प्रारम्भ हुनु भन्दा अघिदेखि सो दफामा तोकिएको अधिकतम हदभन्दा बढी जग्गा कमाईराखेको रहेछ भने त्यस्तो बढ जग्गा जतिको मोहीयानी हक र दफा ८ प्रारम्भ भएपछि अंश वा अपुताली परी उक्त अधिकतम हदभन्दा बढी जग्गाको मोहीयानी हक प्राप्त हुन आएमा त्यस्तो बढी जग्गा जतिको मोहीयानी हक समेत श्री ५ को सरकारले तोकिए बमोजिम प्राप्त गरी तोकिए बमोजिम विक्री वितरण गर्नेछ । कुनै खास क्षेत्रको जग्गाको सम्बन्धमा त्यसको मोहीयानी हक प्राप्त गरिएकोमा त्यसको क्षतिपूर्ति सम्बन्धित मोहीलाई दिनुपर्छ भन्ने श्री ५ को सरकारलाई लागेमा तोकिएको दरले क्षतिपूर्ति दिने दिलाउने व्यवस्था समेत श्री ५ को सरकारले गर्न गराउन सक्नेछ ।
- (२) कसैले दफा १० उल्लंघन गरी जग्गा प्राप्त गरेमा निजलाई □तोकिएको अधिकारीको आदेशले रु. १०००१- एकहजार सम्म जरिवाना हुनेछ र त्यसरी प्राप्त गरेको जग्गा मध्ये दफा ७ बमोजिम निजले राख्न पाउने हदभन्दा बढी भए जति जफत हुनेछ ।

✎(३)

१२. अधिकतम हदबन्दीमा छुट पाउने : दफा ७ र दफा १० मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि सो दफाहरूमा भएको व्यवस्था देहायको जग्गाको सम्बन्धमा लागू हुने छैन :-

- (क) श्री ५ को सरकारको भोग चलनमा रहेको जग्गा,
- (ख) विभिन्न स्तरका *जिल्ला विकास समिति, गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाको भोग चलनमा रहेको जग्गा,
- (ग) श्री ५ को सरकारले सूचित आदेशद्वारा तोकिएको शिक्षण वा स्वास्थ्य संस्थाहरूको भोग चलनमा रहेको, सोही आदेशमा तोकिएको हदसम्मको जग्गा त्यस्तो संस्थाको काममा रहेसम्म,
- (घ) श्री ५ को सरकारले सूचित आदेशद्वारा तोकिएको औद्योगिक काममा तोकिएको शर्त अनुसार लगाइएको सोही आदेशमा तोकिएको हदसम्मको जग्गा, त्यस्तो काममा रहेसम्म,
- (ङ) श्री ५ को सरकारले सूचित आदेशद्वारा तोकिएको कृषि उद्योगको काममा तोकिएको शर्त अनुसार लगाइएको सोही आदेशमा तोकिएको हदसम्मको जग्गा, त्यस्तो शर्त अनुसार सो काममा रहेसम्म,
- (च) *गुठी संस्थान ऐन, २०३३ बमोजिमको गुठी संस्थानको अधिनस्थ जग्गा,

□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।

* दोस्रो संशोधनद्वारा थप भइ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा खारेज ।

▼ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा संशोधित ।

* दोस्रो संशोधनद्वारा थप भइ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा खारेज ।

+ चौथो संशोधनद्वारा संशोधित ।

- (छ) श्री ५ को सरकारले सूचित आदेशद्वारा तोकिएको सहकारी खेती गर्ने संस्थाको नाउँमा रहेको, सोही आदेशमा तोकिएको हदसम्मको जग्गा, त्यस्तो संस्थाको काममा रहेसम्म, र
- (ज) कुटनैतिक सुविधा प्राप्त विदेशी संस्था वा विदेशी राज्यले श्री ५ को सरकारको स्वीकृति लिई प्राप्त गरेको जग्गा त्यस्तो संस्था वा राज्यको काममा रहेसम्म,

परिच्छेद - ४

अधिकतम हदभन्दा बढी जग्गा प्राप्त गर्ने

१३. जग्गाको फाँटवारी दाखिल गर्ने :

- (१) तोकिएको अधिकारीले तोकिए बमोजिम सूचना जारी गरी सबै जग्गावालाहरूलाई सो सूचना जारी भएको मितिले ३५ दिन भित्र तोकिए बमोजिमको फाँटवारी दाखिल गर्न गराउन आदेश दिन सक्नेछ ।

▲ तर -

- (क) सम्बन्धित व्यक्तिको निवेदन परी वा अरु कुनै मनासिव कारणले म्याद बढाउन पर्ने देखिएमा सो म्याद गुज्रेंको मितिले ३५ दिन सम्मको थप म्याद तोकिएको अधिकारीले दिन सक्नेछ ।
- (ख) कुनै सरकारी कर्मचारी वा विदेशमा गएका व्यक्तिले म्यादभित्र फाँटवारी दाखिल गर्न सकेको रहेनछ भने त्यस्तो व्यक्तिले म्याद बढाउन निवेदन दिएमा श्री ५ को सरकार वा तोकिएको अधिकारीले आवश्यक ठानेमा थप म्याद दिन सक्नेछ ।
- ♠ (ग) अधिकतम हद भन्दा कम जग्गा हुने जग्गावालाले म्याद भित्र फाँटवारी दाखिल गर्न सकेको रहेनछ भने यो प्रतिबन्धात्मक वाक्यांश प्रारम्भ भएपछि तोकिएको अधिकारीले सूचना प्रकाशित गरेको मितिले १२० दिन भित्र फाँटवारी पेश गर्न सक्नेछ ।
- ♣ (घ) उपदफा (१) बमोजिम फाँटवारी दाखिल गर्दा जग्गावालाले जग्गावाला वा मोहीको हैसियतले आफ्नो वा आफ्नो परिवारको नाममा नेपाल अधिराज्यमा रहेको सम्पूर्ण जग्गाको विवरण एउटै फाँटवारीमा खुलाई आफ्नो जग्गा रहेको कुनै एक जिल्लामा मात्र दाखिल गर्नु पर्नेछ ।
- (२) उपदफा ^७(१) र (१क) बमोजिमको फाँटवारी दाखिल गर्नु गराउनु प्रत्येक जग्गावालाको कर्तव्य हुनेछ । त्यस्तो फाँटवारी परिवारको हकमा सो परिवारको मुख्यले र नावालक वा होश ठेगाना नभएको जग्गावालाको हकमा निजको अभिभावक वा हकवालाले दाखिल गर्नुपर्छ ।
- ♠ (२क) भोग वा दृष्टिबन्धकी जग्गाका हकमा साहू वा आसामी मध्ये कुनै एक पक्षले मात्र फाँटवारी पेश गरेमा पनि यस दफाको तात्पर्यको लागि त्यस्तो जग्गाको सम्बन्धमा फाँटवारी पेश भएको मानिनेछ ।
- (३) एक वा एक भन्दा बढी क्षेत्रमा दफा ७ बमोजिम राख्न पाउने अधिकतम हदभन्दा बढी जग्गा हुने जग्गावालाले यस दफा बमोजिम फाँटवारी पेश गर्दा त्यस्तो जग्गा मध्ये कुन जग्गा राख्ने र कुन जग्गा छोड्ने भन्ने कुरा समेत सो फाँटवारीमा खुलाउनुपर्छ ।

♣ १४. फाँटवारी तयार गर्ने :

- (१) दफा १३ बमोजिम दाखिल हुन आएको फाँटवारी र तत्सम्बन्धमा अन्य सुत्रबाट प्राप्त भएको सूचनाको आधारमा तोकिएको अधिकारीले कुनै भूल सच्याउन पर्ने देखेमा सो समेत सच्याई अन्तिम फाँटवारी तयार गर्नेछ ।
- तर दफा १३ बमोजिम कसैले दिएको फाँटवारीमा कुनै कुरा सच्याउनु भन्दा अगावै तोकिएको अधिकारीले कम्तीमा पन्ध्र दिनको म्याद दिई सम्बन्धित व्यक्तिलाई सबूद प्रमाण सहितको स्पष्टिकरण दिने मौका दिनुपर्छ र निजले पेश गरेको सबूद प्रमाणको छानवीन गरेर मात्र तोकिएको अधिकारीले फाँटवारी सच्याउन सक्नेछ । सो बमोजिम फाँटवारी सच्याएमा त्यसको सूचना सम्बन्धित व्यक्तिलाई दिनुपर्छ ।

♣ (२)

१५. अधिकतम हद भन्दा बढी जग्गा प्राप्त गर्ने : दफा १४ को उपदफा (१) बमोजिम प्रकाशित भएको फाँटवारीमा उजूर गर्ने म्याद गुज्री उजूर नलाग्ने भै सकेकोमा सो प्रकाशित फाँटवारी बमोजिम र उजुरी परेकोमा उजुरीको अन्तिम निर्णय बमोजिम तोकिएको अधिकारीले सम्बन्धित जग्गावालाहरूको यो परिच्छेद लागू भएको क्षेत्रमा दफा ७ मा तोकिएको अधिकतम हदभन्दा बढी भएको जग्गा तोकिए बमोजिम प्राप्त गर्नेछ । त्यसरी प्राप्त गरिएपछि सो जग्गामा सम्बन्धित जग्गावालाको हक तथा अधिकार स्वतः समाप्त भएको मानिनेछ ।

तर-

- (क) एक वा एक भन्दा बढी क्षेत्रमा कुनै जग्गावालाको दफा ७ बमोजिम राख्न पाउने अधिकतम हदभन्दा बढी जग्गा भै निजले दफा १३ बमोजिम फाँटवारी पेश गर्दा आफूले राख्न चाहेको जग्गा देखाई फाँटवारी पेश गरेको रहेछ भने निजले सो फाँटवारीमा रोजेको दफा ७ मा तोकिएको अधिकतम हद भित्रको जग्गा प्राप्त गरिने छैन ।

▲ प्रथम संशोधनद्वारा संशोधित ।

♠ दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।

♣ पाँचौं संशोधनद्वारा थप ।

♣ पाँचौं संशोधनद्वारा संशोधित

♣ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।

♣ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा खारेज ।

- (ख) त्यसरी प्राप्त गरिएको जग्गा परिच्छेद ६ बमोजिम बिक्री वितरणमा पाउने व्यक्तिलाई हस्तान्तरण नभएसम्म साविक जग्गावालाले साविक बमोजिम श्री ५ को सरकारमा मालपोत तिर्नु पर्ने गरी भोग चलन गर्न पाउने छ ।
१६. अधिकतम हदभन्दा बढी जग्गा प्राप्त हुन आएमा गर्ने :
- (१) अंश पाई वा अपुताली परी वा खोलाले छाडी वा नरवेसी भै कुनै व्यक्ति वा निजको परिवारलाई जग्गावालाको हैसियतले प्राप्त हुन आएको जग्गा र निजको सो अधि कुनै जग्गा भए सो समेत मिलाउँदा दफा ७ मा तोकिएको अधिकतम हदभन्दा बढी भएमा निजले सो प्राप्त भएको ३५ दिनभित्र तोकिए बमोजिमको फाँटवारी तोकिएको अधिकारी छेउ दाखिल गर्नुपर्छ ।
- तर सम्बन्धित व्यक्तिको निवेदन परी म्याद बढाउनु पर्ने देखिएमा तोकिएको अधिकारीले बढीमा ७ दिनसम्मको थप म्याद दिन सक्नेछ ।
- (२) उपदफा (१) बमोजिम कसैको फाँटवारी दाखिल भएपछि तोकिएको अधिकारीले त्यस्तो जग्गावाला र जग्गाको सम्बन्धमा समेत दफा १४ र दफा १५ बमोजिम कारवाई गर्नेछ ।
१७. बन्धकी साहूको थैली कपाली हुने :
- (१) कुनै जग्गा बन्धकी लिई भोग गरिरहेको साहूले दफा ७ बमोजिम सो जग्गा भोग गर्न नपाउने भै असामीले फिर्ता पाउने भएमा सो फिर्ता पाउने भएको मितिदेखि त्यस्तो साहूको बन्धकी थैली कपाली हुनेछ ।
- (२) दुई वा सो भन्दा बढी जग्गावालको जग्गा बन्धकी लिई भोग गरिरहेका साहूले दफा ७ बमोजिम त्यस्तो सबै जग्गा भोग गर्न नपाउने भएमा लिखतको मितिको हिसाबले अधिल्लो असामीको जग्गा फिर्ता गर्नु पर्नेछ र त्यस्तोमा उपदफा (१) मा लेखिएको कुरा समेत लागू हुनेछ ।
१८. दण्ड सजाय :
- (१) कसैले दफा १३ वा दफा १६ बमोजिम दाखिल गर्नुपर्ने फाँटवारी दाखिल नगरेमा वा अधूरो फाँटवारी दाखिल गरेमा वा जानी जानी भु । फाँटवारी दाखिल गरेमा तोकिएको अधिकारीको आदेशले सम्बन्धित जग्गा जफत हुनेछ ।
- तर-
- (क) भोग वा दृष्टिबन्धकी जग्गाका हकमा साहू वा असामी कसैले पनि फाँटवारी पेश गरेको रहेनछ भने तोकिएको अधिकारीको आदेशले त्यसको जग्गामा साहूको परेको थैलीको कानूनी मान्यता लोप हुनेछ र त्यस्तो जग्गा समेत जफत हुनेछ ।
- (ख) तोकिएको अधिकारीले सम्बन्धित जग्गा जफत गर्नु भन्दा अधि जफत किन हुनु नपर्ने भनी सम्बन्धित व्यक्तिलाई सबूद प्रमाण सहितको स्पष्टीकरण दिने मौका दिनु पर्दछ र सम्बन्धित व्यक्तिले पेश गरेको सबूद प्रमाणको समेत छानविन गरी तोकिएको अधिकारीले सम्बन्धित जग्गा जफत गर्ने वा नगर्ने निर्णय गर्नेछ ।
- (२) कसैले दफा १५ बमोजिम जग्गा प्राप्त गरिने काममा तोकिएको अधिकारी वा निजको तर्फबाट काम गर्न खटिएको कर्मचारीलाई बाधा विरोध गरेमा त्यस्तो बाधा विरोध गर्ने व्यक्तिलाई तोकिएको अधिकारीको आदेशले रु. १०००/- एक हजारसम्म जरिवाना वा ६ महीनासम्म कैद वा दुवै सजाय हुन सक्नेछ ।
- ✱ (३)

परिच्छेद-५ क्षतिपूर्ति

१९. क्षतिपूर्ति दिइने :
- (१) दफा १५ बमोजिम प्राप्त गरिएको जग्गाको सम्बन्धमा तोकिएको दरले क्षतिपूर्तिको रकम श्री ५ को सरकारले दफा २० को अधिनमा रही जग्गावालालाई दिनेछ ।
- (२) जग्गावालाको हक अरूलाई हस्तान्तरण भएपछि क्षतिपूर्तिको अड्डको सयकडा १० नगदमा १ वर्षभित्र दिइनेछ र बाँकीको निमित्त श्री ५ को सरकारबाट निष्काशित ऋणपत्रहरू दिइनेछ । यी ऋणपत्रहरूमा वार्षिक ३ प्रतिशतमा नघटने र ५ प्रतिशतमा नबढ्ने गरी श्री ५ को सरकारले तोके बमोजिमको दरले व्याज दिइनेछ । ऋणपत्र निष्काशित गरिएको मितिले १० वर्षको अवधिभित्र ती ऋणहरूबाट श्री ५ को सरकारले तोकेको शर्त बमोजिम विकास योजनामा लगानी हुने पूजीको शेयर किन्न सकिनेछ ।
- ▲ (३) उपदफा (२) बमोजिम दिइएको ऋणपत्र श्री ५ को सरकारमा बुझाउनु पर्ने डिपोजिट वा जमानतको निमित्त र कुनै स्वशासित संगठित संस्थामा धितो राखी उद्योगको निमित्त ऋण लिनको लागि ग्राह्य हुनेछ । त्यस्तो ऋणपत्रको नामसारी तथा बेचबिखन हुन सक्नेछ ।
२०. भोग वा दृष्टि बन्धकीको जग्गाको क्षतिपूर्ति : दफा १५ बमोजिम कुनै जग्गावालाबाट प्राप्त गरिएको जग्गा अरु कसैले भोग वा दृष्टि बन्धकीमा लिएको रहेछ भने दफा १९ बमोजिम पाउने क्षतिपूर्ति सो भोग वा दृष्टि बन्धकीमा लिने साहूले पाउनेछ । तर क्षतिपूर्तिको रकम त्यस्तो साहूको थैली भन्दा बढी भएमा सो बढी भए जति रकम असामीले पाउनेछ । घटी भएमा सो घटी भए जति थैलीमा असामी उपर साहूले दावा गर्न पाउनेछैन ।

परिच्छेद-६

§ दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।
✱ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा खारेज ।
▲ प्रथम संशोधनद्वारा संशोधित ।

जग्गाको बिक्री वितरण

१९. जग्गाको बिक्री वितरण :

- (१) यस ऐन बमोजिम प्राप्त भएको वा जफत भएको जग्गा जुन गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाबाट प्राप्त भएको वा जफत भएको हो सोही गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाका स्थानीय व्यक्तिलाई तोकिएको अधिकारीले तोकिए बमोजिम बिक्री वितरण गर्नेछ । यसरी बिक्री वितरण गर्दा स्थानीय भूमिहीन व्यक्तिमध्ये मुक्त कर्मैया, दलित, आदिवासी र जनजातीलाई प्राथमिकता दिइनेछ ।
- (२) उपदफा (१) बमोजिम बिक्री वितरणमा पाएको जग्गा त्यस्तो व्यक्तिको नाममा जग्गावालाको हैसियतले दर्ता गरिनेछ ।
- (३) उपदफा (१) बमोजिम जग्गा बिक्री वितरण नभएसम्म त्यस्तो जग्गा साविक जग्गावाला, मोही वा अन्य कुनै व्यक्तिलाई तोकिएको अधिकारीले कुनै शर्तमा कमाउन दिन सक्नेछ ।

२०.

२१. जग्गाको दर्ता किताब राख्ने : तोकिएको अधिकारीले दफा २१ १९. बमोजिम बिक्री वितरण भएको जग्गा तोकिए बमोजिम दर्ता किताबमा दर्ता गरी त्यसको प्रतिलिपि माल अड्डामा वा माल अड्डा नभएको जिल्लामा भूमि प्रशासन कार्यालयमा पठाउनेछ र सो बमोजिम माल अड्डा वा भूमि प्रशासन कार्यालयले जग्गा दाखिल खारेज गर्नुपर्छ ।

२२. जग्गाको मोल लिने :

- (१) दफा २१ बमोजिम जग्गा बिक्री वितरण हुँदा जग्गा पाउने व्यक्तिले सो जग्गाको तोकिएको दरले हुन आउने मोलको रकम तोकिए बमोजिम एकमुष्ट वा किस्तावन्दीमा तोकिएको समय समयमा तोकिए बमोजिम नगदीमा बुझाउनु पर्नेछ । किस्तावन्दीमा भुक्तानी गर्नसंग मोलको रकममा वार्षिक १०%सयकडा ५ का दरले भुक्तानी हुने अवधिको व्याज समेत लगाई असूल गरिनेछ ।

तर कसैले बुझाउनु पर्ने पुरै रकम वा एक वा सो भन्दा बढी किस्ता वा त्यसको कुनै अंश सो किस्ता बुझाउनु पर्ने तोकिएको म्याद अगावै कुनै समय बुझाउन चाहेमा बुझाउन सक्नेछ ।

- (२) उपदफा (१) बमोजिम असूल हुने रकमलाई तोकिएको अधिकारीलेबैंकमा एउटा छुट्टै खाता खोली तोकिए बमोजिम जम्मा गराउनेछ ।
- (३) कसैले उपदफा (१) बमोजिम बुझाउनुपर्ने कुनै किस्ताको रकम म्यादभित्र नबुझाई म्याद नाघेको १ महीनासम्म बुझाउन ल्याएमा तोकिएको अधिकारीले सो किस्ताको रकमको सयकडा १० ले जरिवाना गरी किस्ताको रकम जम्मा गराउनेछ ।
- (४) कसैले उपदफा (१) बमोजिम बुझाउनुपर्ने कुनै किस्ताको रकम म्याद नाघेको १ महीनासम्ममा पनि नबुझाएमा तोकिएको अधिकारीको आदेशले सम्बन्धित जग्गा र सो जग्गाको मोल वापत कुनै किस्ता बुझाई सकेको भए सो रकम समेत जफत गरिनेछ ।

२३.

२३. जग्गा बेचबिखन गर्नमा प्रतिबन्ध : दफा २१ बमोजिम जग्गा बिक्री वितरण हुँदा जग्गा पाउने व्यक्तिले दफा २२ बमोजिम बुझाउनु पर्ने मोलको पूरा रकम चुक्ता नगरेसम्म वा जग्गा बाहली पाएको मितिले दश वर्ष नपुगेसम्म जुन पछिल्लो हुन्छ सो अवधिसम्म सो जग्गा बेचबिखन गर्न, कुनै किसिमले कसैलाई हक छाडि दिन, अंशबण्डा गर्न र बैंक बाहेक अरु कसैलाई धितो बन्धक दिन समेत हुँदैन ।

२४. दण्ड सजाय :

- (१) दफा २१ बमोजिम जग्गा बिक्री वितरण हुँदा कसैले भु.। बेहोरा देखाई जग्गा प्राप्त गरेमा तोकिएको अधिकारीको आदेशले सो जग्गा जफत गरिनेछ ।
- (२) दफा २१ बमोजिम बिक्री वितरण हुँदा जग्गा पाउने कुनै व्यक्तिको दफा २३ मा लेखिएको कुनै कुरा उल्लंघन गरी सो जग्गा बेचबिखन गरेमा वा हक छाडी दिएमा वा अंश बण्डा गरेमा वा जग्गा वा त्यसको उब्जनी धितो बन्धक राखेमा तोकिएको अधिकारीको आदेशले त्यस्तो लेनदेन बदर भै सम्बन्धित जग्गा र जग्गा लिने व्यक्तिको परेको थैली समेत जफत गरिनेछ ।

२५.

२६. भु.। व्यहोरा देखाई वा नियम विरुद्ध प्राप्त गरेको जग्गा जफत हुने :

-
१. पाँचौं संशोधनद्वारा संशोधित
 २. पाँचौं संशोधनद्वारा भिक्तिएको ।
 ३. दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।
 ४. पाँचौं संशोधनद्वारा खारेज ।
 ५. न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा खारेज ।
 ६. पाँचौं संशोधनद्वारा संशोधित
 ७. दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।

- (१) यो ऐन बमोजिम जफत भएको वा श्री ५ को सरकारलाई प्राप्त भएको जग्गा कसैले भु। व्यहोरा देखाई वा यस ऐन अन्तर्गतको नियम विरुद्ध बिक्री वितरणमा पाएको भन्ने लागेमा श्री ५ को सरकारले कुनै अधिकृतद्वारा त्यस्तो जग्गाको सम्बन्धमा आवश्यक जाँचबुझ गराउन सक्नेछ।
- (२) उपदफा (१) बमोजिम भएको जाँचबुझबाट कसैले भु। व्यहोरा देखाई वा यस ऐन अन्तर्गतको नियम विरुद्ध कुनै जग्गा बिक्री वितरणमा पाएको देखिएमा श्री ५ को सरकारले त्यस्तो जग्गा जफत गरी तोकिए बमोजिम पुनः बिक्री वितरण गर्न गराउन सक्नेछ।

परिच्छेद-७ मोही सम्बन्धी व्यवस्था

२५. मोहीको हक प्राप्त हुने अवस्था :

- (१) यो दफा प्रारम्भ भएको मितिसम्म कुनै जग्गावालाको जग्गा मोहीको हैसियतले कमाई आएको व्यक्तिलाई सो जग्गामा यो परिच्छेद बमोजिमको मोहीको हक प्राप्त हुनेछ।

- * (२) उपदफा (१) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि यो उपदफा प्रारम्भ भएपछि दफा २६ को उपदफा (१) बमोजिम मोहियानी हक प्राप्त हुनेमा बाहेक कसैले कुनै जग्गावालाको जग्गा कुनै शर्तमा कमाए बापत त्यस्तो व्यक्तिलाई सो जग्गामा मोहियानी हक प्राप्त हुने छैन।

तर

- (१) यो उपदफा प्रारम्भ हुनु अघि कसैले कुनै जग्गावालाको जग्गा मोहियानीमा कमाई जग्गावाल र मोही बीचमा दोहोरो लिखित कबुलियतनामा गरी त्यसको प्रमाणित प्रतिलिपि जग्गा रहेको गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकामा दाखिल गरेको रहेछ र सो जग्गाको मोहीले यो उपदफा प्रारम्भ भएको मितिले छ महिनाभित्र त्यस्तो जग्गामा मोहियानी हक कायम गरी पाउन निवेदन दिएमा तोकिएको अधिकारीले दोहोरो लिखित कबुलियतनामा लगायत आवश्यक अन्य प्रमाण बुझि निवेदकलाई त्यस्तो जग्गामा मोहियानी हक कायम गराई दिन सक्नेछ।
- (२) यो उपदफा प्रारम्भ हुनु अघि कुनै समिति, कार्यालय वा अदालतमा मोही सम्बन्धी कुनै मुद्दा परी छिन्न बाँकी रहेका मुद्दामा यस ऐनमा तत्काल कायम रहेको व्यवस्था बमोजिम मुद्दाको निर्णय गर्नलाई यस उपदफाले बाधा पुऱ्याएको मानिने छैन।
- (३) मोहियानी लागेको जग्गा बाहेक तोकिएको क्षेत्रको अरु कुनै जग्गावालाबाट भोगबन्धकीमा लिई साहुले आफैले कमाएको रहेछ भने दफा ८ का अधिनमा रही त्यस्तो जग्गामा साहुले मोहियानी हक प्राप्त गर्नेछ। दफा ८ मा तोकिएको अधिकतम हदभन्दा बढी हुने जति मोहियानी हक असामीकै कायम रहनेछ।
- (४) उपदफा (१), (२) र (३) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि:-
- (क) कसैले जग्गावालाबाट कमाउन लिएको जग्गा आफ्नो वा आफ्नो परिवारको श्रमले नकमाई अरु कसैलाई कमाउन दिएको रहेछ भने सो जग्गाका सम्बन्धमा सो खास कमाउने व्यक्तिको बीचमा रही खाने व्यक्तिको सबै अधिकार समाप्त हुनेछ।
- (ख) मोहीले प्राप्त गरेको मोहियानी हक तोकिएको दर्ता किताबमा दर्ता गराई राख्नु पर्नेछ।
- (५) उपदफा (१), (२), (३) र (४) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि देहायको व्यक्तिलाई मोहीको हक प्राप्त हुनेछैन:-
- (क) घरवारीको जग्गा कमाउने व्यक्ति, वा
- (ख) गैर नेपाली नागरिक, वा
- (ग) श्री ५ को सरकारको स्वामित्व भएको जग्गा कमाउने व्यक्ति, वा
- (घ) औद्योगिक व्यवसायको निमित्त श्री ५ को सरकारले तोकिएको जग्गा कमाउने व्यक्ति।

* २५क.

२६. मोहीको हक र दायित्व :

- (१) यस परिच्छेदको अन्य दफाहरूको अधिनमा रही मोहीले कमाई आएको जग्गामा मोही सम्बन्धी निजको हक निजपछि निजको एका सगोलका पति, पत्नी, छोरा, आमा, बाबु, धर्मपुत्र, पैतीस वर्ष पुगेकी अविवाहित छोरी, छोरा, बुहारी, नाती, नातिनी बुहारी वा दाजुभाइहरू मध्ये जग्गावालाले पत्याएको व्यक्तिलाई प्राप्त हुनेछ।

तर-

- (क) दफा २५ को उपदफा (५) को खण्ड (ख) बमोजिम दर्ता भएको मोहियानी हकको जग्गा मोहीले छाड्न चाहेमा खेतीको यामभन्दा कमसेकम १ महीना अगावै तोकिएको अधिकारी र जग्गावालालाई लिखित सूचना दिनुपर्दछ र तोकिएको

● दोस्रो संशोधनद्वारा प्रतिबन्धात्मक वाक्यांश खारेज।

* चौथो संशोधनद्वारा संशोधित।

□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित।

* चौथो संशोधनद्वारा खारेज।

● चौथो संशोधनद्वारा संशोधित।

अधिकारीले सम्बन्धित गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका समेत बुझी सो छानविन गरी दर्ता किताबमा सच्याएको सूचना मोहीले प्राप्त गरेपछि मात्र जग्गा छोडेको मानिनेछ ।

- (ख) कुनै जग्गावालाले कुनै किसानलाई आफ्नो जग्गा कमाउन दिएमा त्यस्तो जग्गावालाले तोकिएको अधिकारीलाई त्यसको सूचना १ महीना भित्र दिनु पर्छ र तोकिएको अधिकारीले सम्बन्धित जग्गावाला र मोहीलाई आवश्यक भाए भित्रै बुझी दर्ता किताबमा दर्ता गराउनु पर्दछ ।
- (ग) कुनै मोहीले जग्गा छाडी भागेमा वा बेपत्ता भएमा वा तोकिए बमोजिम कृत नबुझाई मोहियानी हक समाप्त भएमा सो कुराको जग्गावालाले लिखित सूचना तोकिएको अधिकारी छेउ २५ दिनभित्र दिनुपर्दछ र तोकिएको अधिकारीले सो कुरा जाँचबुझ गरी दफा २५ को उपदफा (५) को खण्ड (ख) बमोजिम दर्ता किताबमा सच्याउनु पर्दछ ।

- (२) मोहीले कमाई रहेको जग्गा नरबेसी भै वा खोलाले छाडी बढी हुन आए त्यस्तो बढमा यो ऐनको अन्य दफाहरूको अधिनमा रही मोहीको हक निजलाई प्राप्त हुनेछ ।
- (३) मोहीले सम्बन्धित जग्गाको खेतीको लागि आवश्यक आली धुरी, बार, पर्खाल, ढल, पुल, कुलो, इनार जस्ता कच्ची पक्की चीजहरू र कुरुवा छाप्रो समेत बनाउन हुन्छ ।

तर खेतीलाई आवश्यक नभएको घर इत्यादि जग्गावालाको मन्जुरी नलिई बनाउन हुँदैन ।

- (४) मोहीले कमाई आएको कुनै जग्गामा यस ऐन बमोजिम निजको मोहियानी हक टुट्ने भएमा निजले सो जग्गामा जोडेको अचल सम्पत्ति बाहेक अरु सम्पत्ति निजको सो जग्गामा हक टुटेको ३० दिनभित्र हटाउन पाउनेछ ।

तर गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाले तोकेको बिगो जग्गावालाले मोहीलाई दिन्छ भने जग्गाको स्थायी उन्नतिको निमित्त बनेको कुनै चीज वस्तु हक टुट्ने भएको जग्गाबाट हटाउन पाउने छैन ।

- (५) मनासिव टुटफुट वा दैवी परी वा मोहीको सामर्थ्यभन्दा बाहिरको कारणबाट हेरफेर भएकोमा बाहेक मोहीले जग्गा छोड्दा निजले जग्गा कमाउन लिंदाको अवस्थाभन्दा बिगेको अवस्थामा जग्गा छोड्न हुँदैन ।

- (६) जग्गावाला र मोहीको बीच उब्जनी बालीको बाँडफाँड हुनु अगावै अगामी वर्षको लागि चाहिने बीउ मोहीले कटाई लिन पाउनेछ । यस प्रकार कटाइएको बीउ वापत जग्गावालले मोहीसंग व्याज लिन पाउनेछैन ।

- (७) जग्गावालाले आफ्नो कुनै जग्गा बेच बिखन, दान दातव्य वा अंश बण्डा गर्दा सम्बन्धी लिखतमा मोहीको नाम, थर वतन र मोहीसंग भएको शर्त कबुलियतको उल्लेख गर्नुको साथै त्यस्तो शर्त कबुलियतको लिखत भए सो लिखतको प्रमाणित नक्कल पनि त्यस्तो लिखतसाथ नत्थी गर्नुपर्छ ।

- (८) कुनै जग्गा बेचबिखन, दान दातव्य वा अंश बण्डा भएकोमा सो सम्बन्धी लिखत भएको १५ दिन भित्र जग्गावालाले जुन व्यक्तिलाई सो जग्गा बेचबिखन, दान दातव्य वा अंश बण्डा गरी दिएको हो सो व्यक्तिको नाम, थर वतन खुलाई मोही र गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकालाई सो कुराको सूचना दिनुपर्छ ।

* २६क. मोहियानी हक खरीद बिक्री नहुने : प्रचलित नेपाल कानूनमा जेसुकै लेखिएको भए तापनि मोहियानी हक खरीद गर्न वा दान दातव्यको रूपमा वा अरु किसिमले हक छोडाई लिन पाइने छैन । सरकारी वा गैर सरकारी बिगो वा सजायमा लिलाम बिक्री हुनेछैन ।

तर यो ऐन प्रारम्भ हुनु भन्दा अगावै कुनै मोहीले जग्गावालाको स्वीकृति लिई वा परापूर्वदेखि पक्की घर बनाएको रहेछ भने सो घरवारीको जग्गा बिक्री गर्न वा अन्य कुनै प्रकारले हक छोडी दिन सक्नेछ र त्यस्तो जग्गाका हकमा दफा ८ को अधिकतम हद सम्बन्धी कुरा लागू हुने छैन ।

□ २६ख. जग्गावाला र मोहीलाई जग्गा बाँडफाँड गर्न सक्ने : तोकिएको अधिकारीले ^{१०}दफा २६ग., २६घ., २६घ२ र २६ङ. को अधीनमा रही मोही लागेको जग्गा जग्गावाला र मोहीलाई बाँडफाँड गर्न सक्नेछ ।

□ २६ग. जग्गावाला र मोहीले संयुक्त निवेदन दिन सक्ने :

- (१) मोही लागेको जग्गाका जग्गावाला र मोही दुवैजनाले आपसी सहमतिद्वारा मोही लागेको जग्गा बाँडफाँड गरी लिन दिन चाहिने वा त्यसरी आफूले लिन मञ्जुर गरेको जग्गा वापतको प्रचलित दरभाउले हुने मूल्य बराबरको रकम लिई जग्गावाला वा मोही मध्ये कसैलाई पूरै जग्गा छाडी मोही लगत कट्टा गर्न चाहिनेमा सो कुराको सम्पूर्ण विवरण खुलाई आफूसंग भएको प्रमाणहरू संलग्न गरी तोकिएको अधिकारी समक्ष संयुक्त निवेदन दिनु पर्नेछ ।

- (२) उपदफा (१) बमोजिमको कुनै निवेदन पर्न आएमा तोकिएको अधिकारीले निवेदन साथ संलग्न प्रमाणहरू जाँचबुझ गर्दा निवेदकको माग बमोजिम जग्गा बाँडफाँड गर्न वा पूरै जग्गा जग्गावाला र मोही मध्ये कुनै एकजनाको नाउँमा कायम गर्न मनासिव देखेमा तदनुरूप जग्गा बाँडफाँड गरिदिन वा पूरै जग्गा एकजनाको नाउँमा कायम गरी मोहीको लगत समेत कट्टा गरिदिन सक्नेछ ।

□ २६घ. मोही र जग्गाधनीले हिस्सा छुट्टयाई लिन पाउने : दफा २६ग. को उपदफा (१) बमोजिम जग्गाधनी र मोही दुवैथरी आपसमा मञ्जुर हुन नसकी जग्गाधनी वा मोही मध्ये कुनै एक पक्षले निवेदन दिएमा तोकिएको अधिकारीले जग्गा धनी वा मोहीलाई

* दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।

□ चौथो संशोधनद्वारा थप ।

१० पाँचौं संशोधनद्वारा संशोधित ।

□ चौथो संशोधनद्वारा थप ।

भिकाई आवश्यक प्रमाण बुझ्नु पर्ने भए सो समेत बुझी नरमकरम मिलाई जग्गाधनी र मोहीलाई आधा आधा हुने गरी जग्गा बाँडफाँड गरी मोही लगत समेत कट्टा गरिदिनु पर्नेछ ।

२६घ१. निवेदन दिनु पर्ने : दफा २६ग. र २६घ. को प्रयोजनको लागि *श्री ५ को सरकारले नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी तोकिएको म्याद भित्र निवेदन दिनु पर्नेछ ।

२६घ२. जग्गा बाँडफाँड गरी दिने : दफा २६घ१ बमोजिमको म्यादभित्र जग्गा बाँडफाँड गर्न जग्गावाला वा मोहीमध्ये कसैको पनि निवेदन पर्न नआएमा तोकिएको अधिकारीले ७ नम्बर फाँटवारी र उपलब्ध भएसम्मका प्रमाणहरू बुझी मोही लागेको जग्गा यस ऐनका अन्य दफाहरूमा उल्लिखित व्यवस्थाको अधीनमा रही बाँडफाँड दिनेछ ।

२६घ३. कारवाही टुङ्गा लगाई सक्नु पर्ने : मोही लागेको जग्गा यस ऐन बमोजिम जग्गावाला र मोहीबीच बाँडफाँड गर्न कारवाही तोकिएको अधिकारीले *श्री ५ को सरकारले नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी तोकिएको म्यादभित्र टुङ्गा लगाई सक्नु पर्नेछ ।

२६ड. जग्गावाला र मोही मध्ये एकजनाको नाउँमा मात्र जग्गाको हक कायम गर्न सक्ने :

(१) यस ऐनको अन्यत्र दफाहरूमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि देहायका अवस्थामा तोकिएको अधिकारीले मोही लागेको सम्पूर्ण जग्गा जग्गावाला वा मोही मध्ये कुनै एकजनाको नाउँमा कायम हुने निर्णय गर्न सक्नेछ :-

(क) जग्गावाला वा मोही मध्ये कुनै एकजनाले आफ्नो भागमा परेको जग्गाको प्रचलित दरभाउले हुने मूल्य बराबरको रकम अर्को पक्षसंग लिई आफ्नो भागमा परेको सम्पूर्ण जग्गा छोड्न मन्जूर गरेमा *त्यस्तो जग्गा लिन मन्जूर गर्ने व्यक्तिको नाउँमा ।

(ख) जग्गावाला र मोहीलाई जग्गा बाँडफाँड गर्दा शहरी वा शहरोन्मुख क्षेत्रमा घर बनाउनको लागि तोकिएको न्यूनतम क्षेत्रफल भन्दा कम क्षेत्रफल जग्गा हुने भएमा सो ठाउँमा घर बनाउन कम जग्गा भएका वा जग्गा नै नभएका जग्गावाला वा मोहीलाई प्राथमिकता दिई निजको नाउँमा ।

स्पष्टीकरण : यस खण्डको प्रयोजनको लागि कुनै जग्गा “शहरी क्षेत्र” वा “शहरोन्मुख क्षेत्र” को हो वा होइन भन्ने कुराको विवाद परेमा सो कुराको निर्णय दफा २६ज. बमोजिमको मूल्य निर्धारण समितिले गर्नेछ ।

(ग) मोहियानी लागेको जग्गामा मोहीले घर बनाएको रहेछ भने जग्गाधनी र मोहीलाई जग्गा बाँडफाँड गर्दा जग्गाधनीलाई कम जग्गा पर्न गएपनि सो घर र सो घरले चर्चेको जमीन र सो घरमा आउने जाने बाटोको लागि आवश्यक पर्ने जग्गा मोहीको नाउँमा ।

(२) उपदफा (१) को खण्ड (ख) बमोजिम जग्गावाला र मोही मध्ये कुनै एकजनाको नाउँमा सम्पूर्ण जग्गा कायम हुने भएमा वा खण्ड ((ग) बमोजिम मोहीको नाउँमा जग्गा कायम गर्दा जग्गाधनीको भागमा कम जग्गा पर्न आएमा त्यसरी जग्गा नै कायम नगरिएका वा कम जग्गा कायम भएका जग्गाधनी वा मोहीलाई निजले पाउने जग्गाको प्रचलित दरभाउले हुने मूल्य बराबरको रकम अर्को पक्षले दिनु पर्नेछ ।

२६च. पुनरावेदन नलाग्ने : यस ऐनमा अन्यत्र जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि १) दफा २६ख., २६ग., २६घ., २६घ२ र २६ड. बमोजिम तोकिएको अधिकारीले गरेको निर्णय उपर कुनै अदालतमा पुनरावेदन लाग्ने छैन ।

२६छ. दाखिल खारेज तथा श्रेस्ता मिलानको लागि पठाउनु पर्ने :

(१) तोकिएको अधिकारीले यस ऐन बमोजिम जग्गावाला र मोहीलाई जग्गा बाँडफाँड गरेपछि वा निजहरूमध्ये कुनै एकजनाको नाउँमा मात्र सो जग्गाको हक कायम हुने निर्णय गरेपछि दाखिल खारेज तथा श्रेस्ता मिलानको लागि सो कुराको सम्पूर्ण विवरणहरू सम्बन्धित कार्यालय पठाउनु पर्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिमको विवरणहरू प्राप्त भएपछि त्यस्तो कार्यालयले समेत दाखिल खारेज लयायत जो गर्नु पर्ने गरी त्यसको जानकारी विवरण पठाउने अधिकारीलाई दिनु पर्नेछ ।

(३) प्रचलित कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि उपदफा (२) बमोजिम दाखिल खारेज लगायतका तत्सम्बन्धी अन्य कुनै कार्य गर्दा प्रचलित कानून बमोजिम लाग्ने रजिष्ट्रेशन लगायतको कुनै दस्तुर लाग्ने छैन ।

२६ज. मूल्य निर्धारण समिति गठन हुने :

(१) दफा २६ड को प्रयोजनको निमित्त जग्गाको मूल्य निर्धारण गर्न प्रत्येक जिल्लामा देहायका सदस्यहरू रहेको एक मूल्य निर्धारण समिति रहनेछ :-

(क) भूमिसुधार अधिकारी वा भूमिसुधार अधिकारी नरहेको जिल्लामा मालपोत अधिकृत
- संयोजक

(ख) जग्गा रहेको गाउँ विकास समितिको अध्यक्ष वा नगरपालिकाको प्रमुख वा निजहरूले तोकेको सोही गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाको उपाध्यक्ष, उपप्रमुख वा सदस्य- सदस्य

(ग) जग्गा रहेको गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाको सम्बन्धित वडाको वडा सदस्य
- सदस्य

(घ) जिल्ला प्रशासन कार्यालयको अधिकृत स्तरको कर्मचारी प्रतिनिधि - सदस्य

१ पाँचौ संशोधनद्वारा थप ।

२ छैटौ संशोधनद्वारा संशोधित ।

३ केही नेपाल एने संशोधन गर्ने ऐन, २०५५ द्वारा संशोधित ।

४ चौथो संशोधनद्वारा थप ।

५ पाँचौ संशोधनद्वारा संशोधित ।

(ड) भूमिसुधार कार्यालय रहेको जिल्लामा मालपोत अधिकृत - सदस्य

(२) उपदफा (१) बमोजिम समितिको बैठक सम्बन्धी कार्यविधि सो समिति आफैले निर्धारण गर्नेछ।

□ २६. श्री ५ को सरकारले रकमको व्यवस्था गर्न सक्ने : यस ऐन बमोजिम जग्गावाला र मोही बीच जग्गा बाँडफाँड भईसकेपछि जग्गावाला र मोहीलाई एक अर्काको भागमा परेको जग्गा खरिद गर्न प्रोत्साहन गर्न श्री ५ को सरकारले आफै वा कुनै वित्तीय संस्था मार्फत त्यस्ता व्यक्तिलाई आवश्यक रकमको व्यवस्था गर्न सक्नेछ।

* २७.

* २८.

▲ २९. मोहीयानी हकको समाप्ती :

(१) दैवी परी वाली नास भएमा वा उब्जा हुन नसकेमा बाहेक मोहीले कूत बुझाएन भन्ने कुराको जग्गावालाले उजूर दिएमा तोकिएको अधिकारीले त्यस्तो मोहीलाई निष्कासन गर्ने आदेश दिन सक्नेछ।

(२) देहायको कुनै अवस्था परी जग्गावालाले निवेदन दिएमा जिल्ला अदालतले मोहीलाई जग्गाबाट निष्कासन गर्ने आदेश जारी गर्न सक्नेछ:-

(क) जानी बुझी जग्गाको मोल वा उब्जा घटने गरी कुनै काम गरेको वा मनासिव रेखदेख नपुऱ्याएको कारणले जग्गाको मोल वा उब्जा घटेमा, वा

(ख) आफ्नो काबूभन्दा बाहिरको परिस्थितिमा बाहेक १ वर्षसम्म खेती नगरेमा वा खेतीमा हेलचक्र्याई गरेमा।

(३) उपदफा (१) वा उपदफा (२) को खण्ड (ख) बमोजिमको अवस्थामा जग्गावालालाई मोहीबाट कूत समेत भराई दिन सक्नेछ।

▲ २९क. मोहीलाई निष्काशन गर्ने हद म्याद : दफा २९ बमोजिम मोहीलाई निष्काशन गर्नु परेमा देहायका म्यादभित्र निवेदन दिईसक्नुपर्छ। सो म्याद गुज्रपछि निवेदन लाग्न सक्दैन :-

(क) दफा २९ को उपदफा (२) को खण्ड (क) मा उल्लेख भएको अवस्थामा सो खण्डमा तोकिएको काम कुरा भए गरेको मितिले ३५ दिन भित्र,

(ख) दफा २९ को उपदफा (२) को खण्ड (ख) मा उल्लेख भएको अवस्थामा सो खण्डमा लेखिएको काम कुरा भए गरेको मितिले एक वर्ष नाघेको ३५ दिनभित्र।

(ग) दफा २९ को उपदफा (१) मा उल्लेख भएको अवस्थामा दफा ३६ को उपदफा (२) मा तोकिएको म्याद नाघेका मितिले ३० दिन भित्र।

३०. जग्गा, जग्गावाला र मोहीको लगत खडा गर्ने :

(१) जग्गा, जग्गावाला र मोहीको लगत लिने र मोहीहरूलाई मोहीयानी हकको प्रमाणपत्र दिने व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ।

तर यो दफा प्रारम्भ हुनु भन्दा अघि त्यस्तो लगत लिने र मोहीको हकको प्रमाणपत्र दिने सम्बन्धमा श्री ५ को सरकारबाट भए गरेको सबै काम कारवाइ यसै दफा बमोजिम भए गरेको मानिनेछ।

(२) उपदफा (१) बमोजिमको कामको निमित्त श्री ५ को सरकारले वा श्री ५ को सरकारबाट अधिकार प्राप्त अधिकारीले प्रयोग गर्न पाउने अधिकार र अपनाउन पर्ने कार्यविधि यो ऐन अन्तर्गत बनेका नियमहरूमा लेखिए जति कुरामा सोही बमोजिम र नलेखिएकोमा जग्गा (नाप जाँच) ऐन, २०१९ अन्तर्गतको तोकिएको अधिकारी सरह हुनेछ।

३१. दफा ८ लागू भएमा सोही बमोजिम हुने : यो परिच्छेदमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि दफा ८ लागू भएको क्षेत्रमा सो दफा लागू भएको मितिदेखि सो दफा बमोजिम मोहीले कमाउन पाउने अधिकतम हदसम्मको जग्गामा मात्र मोहीलाई मोहीयानी हक प्राप्त हुनेछ।

□ ३१क. मोहीयानीहकको प्राप्त वा तेरो मेरो सम्बन्धी मुद्दा :

(१) कुनै जग्गाका सम्बन्धमा यो परिच्छेद बमोजिमको मोहीयानी हकको प्राप्त वा मोहीयानी हकको तेरो मेरो सम्बन्धी पर्न आएको भ्रगडाको निर्णय तोकिएको अधिकारीले गर्नेछ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम तोकिएको अधिकारीले गरेको निर्णयानुसार कायम हुन आएको मोहीलाई जग्गा चलन गर्न दिन सम्बन्धित व्यक्तिलाई १५ दिनसम्मको म्याद दिइनेछ।

३२. दण्ड सजाय :

(१) जग्गावाला वा निजको तर्फबाट काम गर्ने कुनै व्यक्तिले:-

(क) यो परिच्छेद बमोजिम अदालत वा गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाको आदेश नभई अरु कुनै किसिमले मोहीलाई निजको भोग चलनको जग्गाबाट जवर्जस्ती भिकेमा वा निष्काशन गरेमा, वा

(ख) जालसाजी गरी वा धोखा दिई वा अरु किसिमबाट बेइमानी गरी मोहीलाई निजको भोग चलनको जग्गाबाट हटाएमा त्यस्तो गर्ने व्यक्तिलाई [□] तोकिएको अधिकारीको आदेशले रु. १०००० एक हजारसम्म जरिवाना •

... हुनेछ।

* चौथो संशोधनद्वारा खारेज।

▲ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित।

□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित।

□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित।

● दोस्रो संशोधनद्वारा भिकिएको।

- (२) अदालतले जग्गावालालाई उपदफा (१) अन्तर्गत कसूरदार ठहराएमा जग्गावालाको नाउँमा देहायको निर्देश समेत जारी गर्नुपर्छ:-
- (क) मोहीलाई सो जग्गामा फेरी भोग चलन दिनु भनी, र
- (ख) जग्गावालाले गैर कानूनी तरीकाबाट मोहीलाई भिके वा निष्काशन गरे वापत निज मोहीको सो जग्गामा भोग चलन कायम गरेको अवस्थामा खान पाउने मोहीबोटी बमोजिम हर्जाना दिनु भनी ।
- (३) कसैले दफा २६ को उपदफा (५), (७) वा (८) मा लेखिएको कुनै कुरा उल्लंघन गरेमा निजलाई [□]तोकिएको अधिकारीको आदेशले रु. ५००/- पाँचसय सम्म जरिवाना हुनेछ र सो उपदफा (५) उल्लंघन गर्ने मोहीबाट अदालतले मनासिव देखेको क्षतिपूर्ति समेत जग्गावालालाई भराउन सक्नेछ ।
- (४) कसैले दफा ३० अन्तर्गत लगत तयार गर्ने काम कारवाइमा बाधा, विरोध गरेमा वा यो ऐन वा यस ऐ अन्तर्गतको नियम वा आदेश बमोजिम पालन गर्नुपर्ने कुनै कर्तव्यको पालन नगरेमा निजलाई [□]तोकिएको अधिकारीको आदेशले रु. १०००/- एकहजारसम्म जरिवाना • हुनेछ ।
- [§](५) दफा २६ को उपदफा (१) को प्रतिबन्धात्मक वाक्यांशको खण्ड (ख) र (ग) बमोजिम सूचना नदिने जग्गावालालाई रु. ५००/- सम्म तथा दफा २६क को उल्लंघन गर्ने मोहीलाई रु.२५०/- सम्म जरिवाना तोकिएको अधिकारीले गर्न सक्नेछ र सो खरीद बिक्री स्वतः बदर हुनेछ ।

परिच्छेद-८

कृतको व्यवस्था

३३. कृतको व्यवस्था : जग्गावालाले मोहीबाट जग्गाको [□]मुख्य वार्षिक उब्जनीको आधिभन्दा बढी हुनेगरी उब्जनीको भाग बाँडी लिन वा कृत ठेकी लिन हुँदैन ।

तर-

(क) काठमाडौं उपत्यकामा जग्गा हुने जग्गावालाले मोहीबाट सो जग्गाको मुख्य वार्षिक उब्जनीको निम्नलिखित दर भन्दा बढी कृत ठेकी लिन हुँदैन ।

खेत	पाखो
अवल रोपनी १ को १।३।	।१०।१
द्वयम रोपनी १ को ।१८।६	।७।२
सीम रोपनी १ को ।१३।	।४।३
चाहार रोपनी १ को ।८।५	।२।७

(ख) यो दफा प्रारम्भ हुँदा सो भन्दा घटी दरले उब्जनीको भाग बाँडी लिने वा कृत ठेकी लिने गरी आएकोमा सोही घटी दर नै कायम हुनेछ । सो घटी दरमा बढाई जग्गावालाले मोहीबाट उब्जनीको भाग बाँडी लिन वा कृत ठेकी लिन हुँदैन ।

[§](ग) श्री ५ को सरकारले कुनै जग्गा वा तोकिएको क्षेत्रको जग्गाको निमित्त जग्गाको किसिम र उब्जनीको आधारमा मुख्य वार्षिक उब्जनीको औसत निर्धारित गरी सो औसतको आधारमा यस दफा बमोजिम मोहीले जग्गावालालाई बुझाउन पर्ने मुख्य वार्षिक उब्जनीको ५० प्रतिशत कृत तोकिदिन सक्नेछ । सो बमोजिम कृत निर्धारित भएपछि प्रत्येक वर्ष सोही बमोजिम कृत लिने दिने गर्नुपर्छ ।

• **स्पष्टीकरण :-** यो दफाको तात्पर्यको लागि जग्गाको किसिमको आधारमा लिनु दिनु पर्ने कृत यो ऐन र यस ऐन अन्तर्गत बनेको नियम अनुसार दिईने मोहियानी हकको प्रमाणपत्र वा जोताहाको अस्थायी निस्सामा लेखिए बमोजिम हुनेछ, लेनदेन भैसकेकोमा बाहेक त्यस्तो कृत मूल ऐन प्रारम्भ भएकै मिति देखि दिने लिने गर्नुपर्छ ।

३४.

३५. कृत मिन्हा दिने बारे : कुनै वर्ष मोहीले प्राकृतिक प्रकोप वा प्रतिकूलताले गर्दा वाली लगाउन सकेन वा फसल राम्रो हुन सकेन भने त्यसको सूचना यथासम्भव चाँडो जग्गावाला वा निजको तर्फबाट कृत वाली बुझ्ने व्यक्तिलाई दिनुपर्छ र जग्गावालाले पनि आवश्यक देखिएजति कृत मिन्हा दिनु पर्छ वा उब्जनीको अनुपातमा भाग बाँडी लिनुपर्छ ।

३६. कृत बुझाउने समय र तत्सम्बन्धी अरु व्यवस्था :

(१) मोहीले बुझाउनु पर्ने कृत जग्गावालालाई प्रत्येक साल तोकिएको समयभित्र बुझाई सक्नुपर्छ ।

तर उब्जनी वाली कटनी मडनी हुँदाकै बखत थला वा खरिहानमै बाँडी लिन शर्त भएकोमा जग्गावाला वा निजको प्रतिनिधिलाई नराखी मोहीले उब्जनी वाली उठाउन हुँदैन । पूर्व सूचना दिँदा पनि जग्गावाला वा निजको प्रतिनिधि नआए ^{*}सम्बन्धित गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकामा दरखास्त दिई सो गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाको कम्तीमा एकजना सदस्य र दुईजना संधियारलाई साक्षी राखी निस्सा गराई मोहीले जग्गावालाको भाग छुट्याई आफ्नो जिम्मा राख्न सक्नेछ र यसरी छुट्याएको भाग जग्गावालाले मन्जुर गर्नु पर्नेछ ।

§ दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।
 • प्रथम संशोधनद्वारा थप ।
 ◇ चौथो संशोधनद्वारा खारेज ।
 □ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।
 * चौथो संशोधनद्वारा संशोधित ।

- (२) उपदफा (१) बमोजिम कूत बुझाउंदा जग्गावाला वा निजका प्रतिनिधिले कबुलियतमा उल्लेख भएको कूत बुझी नलिएमा मोहीले कूत बुझाउने म्याद नाघेको ३० दिनभित्र दरखास्त साथ बुझाउनु पर्ने कूत बजार भाउले नगदीमा परिणत गरी गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका वा जिल्ला माल अड्डा वा भूमि प्रशासन कार्यालयमा धरौटी राख्न सक्नेछ ।
तर आफूले बुझाउनुपर्ने कूतको सक्यडा ९० प्रतिशत भन्दा कम हुनेगरी धरौटी दाखिल गरेको देखिए मोहीले यस उपदफा बमोजिम कूत बुझाएको मानिनेछैन र त्यस्तो भाउ वा अंकमा फरक पारी वा भु। व्यहोरा देखाई धरौटी राखेको देखिए उपदफा (५) बमोजिम जग्गावालाबाट लिइने सक्यडा २ प्रतिशत धरौटी राख्ने मोहीबाट असूल गरिनेछ ।
- (३) उपदफा (२) बमोजिम मोहीले धरौटी राख्न आएमा धरौटी राख्ने गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका वा माल अड्डा वा भूमि प्रशासन कार्यालयले सो धरौटी राख्न ल्याएको रकम धरौटीमा आम्दानी बाँधी सो रूपैयाँ बुझ्ने ७ दिन भित्र जग्गावालाका नाउँमा सूचना जारी गर्नुपर्छ ।
- (४) उपदफा (३) बमोजिम सूचना पाएपछि सो कूत बुझ्न नपर्ने कुनै कारण छ भने जग्गावालाले बाटोको म्याद बाहेक १५ दिन भित्र धरौटी राख्ने गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका वा माल अड्डा वा भूमि प्रशासन कार्यालयमा आफैँ गई वा प्रतिनिधि पठाई उजुर गर्न सक्नेछ । उक्त म्याद भित्र उजुर नगरेमा सो धरौटी रहेको कूत बुझ्न जग्गावाला मन्जुर भएको मानिनेछ ।
- (५) उपदफा (२) बमोजिम कूत धरौटी रहेको जनाउ पाएको वा भगडा परी अड्डाबाट अन्तिम निर्णय भएको मितिले १ वर्ष भित्र सो धरौटी रूपैयाँ पाउँ भनी जग्गावाला वा निजको प्रतिनिधिले दरखास्त दिन आएमा धरौटी अड्डाको सक्यडा २ दस्तुर लिई सो रूपैयाँ धरौटी राख्ने गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका वा माल अड्डा वा भूमि प्रशासन कार्यालयले निजलाई बुझाईदिनुपर्छ । सो म्याद भित्र सो बमोजिम दरखास्त नदिएमा सो अवधि भुक्तान भएपछि सो धरौटी स्वतः श्री ५ को सरकारको संचित कोषमा जम्मा हुनेछ ।
- (६) उपदफा (२) र (५) बमोजिम धरौटी अड्डाको सक्यडा २ को दरले गाउँ विकास वा नगरपालिकाले दस्तुर लिएको रकम सोही गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाको कोषमा आम्दानी बाँधी खर्च गर्न सक्नेछ ।
- ३६क. कूत भराई माग्ने हद म्याद : कूत बुझाउन म्याद नाघेको मितिले ९० दिन वा यो दफा लागू भएको मितिले ३५ दिन भित्र जुन पछि हुन्छ सो म्याद भित्र जग्गावालाले मोहीबाट कूत भराई लिन नालेस दिनु पर्छ । सो म्याद गुज्रेपछि कूत भराईमाग्ने नालेस लाग्न सक्दैन ।
३७. अरु काम लगाउन वा रकम लिन नहुने : जग्गावालाले उचित मजुरी नदिई मोहीलाई बेठ बेगारी इत्यादि कुनै किसिमको काम लगाउन वा जग्गा कमाउन दिए वापत कूत बाहेक अरु कुनै किसिमको रकम लिन हुँदैन ।
३८. दण्ड सजाय :
- (१) दफा ३३ वा ३५ को उल्लंघन गरी कुनै जग्गावालाले मोहीबाट कुनै रकम कलम उठाएको ठहरेमा तोकिएको अधिकारीले सो उठाएको रकम मोहीलाई भराई दिई जग्गावालालाई विगो बमोजिम जरिवाना समेत गर्न सक्नेछ ।
- (२) दफा ३४ को उल्लंघन गरी कुनै जग्गावालाले मोहीलाई रसीद नदिएमा तोकिएको अधिकारी, अदालत वा गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका ले निजलाई रु. ५००/- पाँचसयसम्म जरिवाना गर्न सक्नेछ ।
- (३) दफा ३७ को उल्लंघन गरी कुनै जग्गावालाले मोहीलाई कुनै काम लगाएको ठहरेमा गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाले स्थानीय दरले दिइने मजुरीको दोब्बर मजुरी सो जग्गावालाबाट मोहीलाई भराई दिनुपर्छ ।
- ३८क. दफा ३७ को उल्लंघन गरी कुनै जग्गावालाले मोहीबाट कुनै रकम कलम उठाएको ठहरेमा तोकिएको अधिकारी, अदालत वा गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाले सो उठाएको रकम मोहीलाई भराई दिई जग्गावालालाई विगो बमोजिम जरिवाना समेत गर्न सक्नेछ ।
- (४) माथि उपदफाहरूमा लेखिए देखि बाहेक यस परिच्छेदको उल्लंघन गरी अन्य कुनै काम कुरा गर्ने व्यक्तिलाई तोकिएको अधिकारी, अदालत वा गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाले रु. १००/- एकसयसम्म जरिवाना गर्न सक्नेछ ।
३९. मोही सम्बन्धी पुरानो मुद्दाको विशेष व्यवस्था : यो दफा प्रारम्भ हुनु भन्दा अघिल्लो मितिसम्म जग्गावालाले आफ्नो जग्गा कमाउने मोही वा किसानसंग वाली बाँकी वापत सो मोही वा किसानलाई निष्काशित गरी पाउँ भन्ने सम्बन्धमा विभिन्न अदालतमा दायर गरी छिन्न बाँकी रहेको मुद्दाको प्रचलित नेपाल कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि वाली बाँकी वापत अदालतले मोही वा किसानलाई निष्काशन गर्ने आदेश दिनु हुँदैन । वाली बाँकी ठहरेमा सो वाली सम्बन्धित मोही वा किसानबाट जग्गावालालाई भराई दिनुपर्छ । त्यस्तो बाँकी हो होइन भन्ने कुराको जाँचबुझ गर्न सम्बन्धित अदालतले आवश्यक देखेमा सरजमीन बुझ्न सक्नेछ ।

परिच्छेद-९

- प्रथम संशोधनद्वारा थप ।
✱ प्रथम संशोधनद्वारा भिकिएको ।
□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।
▲ प्रथम संशोधनद्वारा संशोधित ।

अनिवार्य बचत तथा ऋणको व्यवस्था

४०. अनिवार्य बचत गर्नु पर्ने : प्रत्येक जग्गावाला र मोहीले आफ्नो वा आफूले कमाएको जग्गाको एक मुख्य वार्षिक उब्जनी वालीको तोकिएको दरले जिन्सीमा अनिवार्य बचत तोकिएको समिति संस्था वा अधिकारी छेउ जम्मा गर्नु गराउनु पर्छ ।

तर-

- (क) यसरी तोकिएको समिति वा संस्था वा अधिकारी छेउ जम्मा हुन आउने बचतको अन्तिम जिम्मेवारी श्री ५ को सरकारको हुनेछ ।
- (ख) तोकिएको समिति वा संस्था वा अधिकारीले आवश्यक सम्भेमा तोकिएको दर भाउमा नगदीमा बुझाउन लगाउन सक्नेछ । खाद्यान्न बाहेक अरु नगद वाली लागेका जग्गाको हकमा तोकिएको दरले नगदीमा जम्मा गर्नु गराउनु पर्छ ।
- (ग) यसरी उठाएको बचत तोकिए बमोजिम कृषि विकास र कृषि कार्य सम्बन्धी स्थानीय आवश्यकतालाई प्राथमिकता दिई श्री ५ को सरकारले तोकिएको प्रशासनद्वारा उपयोग गर्ने गराउनेछ ।

▲४१. बचतमा व्याज दिने र नगदीमा परिणत गर्ने बारे :

- (१) दफा ४० बमोजिम जम्मा गराइएको बचतको रकममा सो जम्मा राख्ने समिति, संस्था वा अधिकारीले वार्षिक सयकडा पाँचका दरले व्याज दिनेछ र बचत जम्मा गरेको मितिले दुईवर्ष पछि र पाँचवर्षभित्र पटक पटक गरी वा एकमुष्ट त्यस्तो व्याजको भुक्तानी दिनेछ ।
- (२) दफा ४० बमोजिम जम्मा भएको अनिवार्य जिन्सी बचत रकमलाई सो जम्मा राख्ने समिति, संस्था वा अधिकारीले तोकिए बमोजिम नगदीमा परिणत गर्न सक्नेछ ।

▲४२. बचतको रकम फिर्ता दिने बारे : दफा ४० बमोजिम जम्मा गरिएको बचत सो जम्मा गरिएको मितिले क्रमशः पाँच पाँच वर्ष पछि सो बचत जम्मा राख्ने समिति, संस्था वा अधिकारीले सो जम्मा रकम र बाँकी व्याज भए सो समेत नगदी, जिन्सी वा दुवैमा वा जिन्सीलाई दफा ४१ बमोजिम नगदीमा परिणत गरिएको भए नगदीमा फिर्ता भुक्तानी गर्नेछ वा भुक्तानी गर्नुपर्ने नगदी र जिन्सीको मोलको पूरै वा कुनै अड्डको सट्टा किसानहरूलाई ऋण उपलब्ध गराउने वा मुलुकको विकास गर्ने उद्देश्यले बनेको तथा तोकिएको कर्पोरेशन, बैङ्क वा अरु संगठित संस्थाको शेयर स्टक वा डिबेन्चर वा श्री ५ को सरकारले जारी गरेको ऋणपत्र उपलब्ध गराउनेछ ।

▲४३. जमानत राख्न र शेयर खरीद गर्न सकिने : दफा ४० बमोजिम बचत गरिएको रकमको रसीद वा दफा ४२ बमोजिम उपलब्ध गराइएको शेयर डिबेन्चर वा ऋणपत्र श्री ५ को सरकारमा बुझाउन पर्ने कुनै प्रकारको डिपोजिट वा जमानतको निमित्त ग्राह्य हुनेछ र त्यस्तो बचत रसीदबाट सरकारी संस्थाको शेयर खरीद गर्न सकिनेछ ।

४४. ऋणको फाँटवारी दाखिल गर्ने :

- (१) तोकिएको अधिकारीले तोकिए बमोजिम सूचना जारी गरी यो दफा प्रारम्भ हुँदा कसैको किसानसंग असूल गर्न बाँकी रहेको कृषि सम्बन्धी ऋणको सावाँ र व्याज फिर्ता गरी लिनुपर्ने गोरु र कृषिका अन्य साधनको तोकिए बमोजिमको फाँटवारी ऋण सम्बन्धी लिखत पत्रको नक्कल साथ राखी सो सूचना जारी भएको ३५ दिनभित्र आफू छेउ वा सम्बन्धित गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकामा दाखिल गर्न गराउन आदेश दिन सक्नेछ र यो उपदफा प्रारम्भ हुनु भन्दा अघि सम्बन्धित गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका मा दाखिल गरेको तोकिए बमोजिमको फाँटवारीलाई यसै उपदफा बमोजिम दाखिल गरेको मानिनेछ ।

▲तर-

- (क) सम्बन्धित व्यक्तिको निवेदन परी वा अरु कुनै मुनासिव कारणले म्याद बढाउन पर्ने देखिएमा सो म्याद गुज्रेको मितिले ३५ दिनसम्मको थप म्याद तोकिएको अधिकारीले दिन सक्नेछ ।
- (ख) कुनै सरकारी कर्मचारी वा विदेशमा गएको व्यक्तिले म्यादभित्र फाँटवारी दाखिल गर्न सकेको रहेनछ भने त्यस्तो व्यक्तिले म्याद बढाउन निवेदन दिएमा श्री ५ को सरकार वा तोकिएको अधिकारीले आवश्यक ठानेमा थप म्याद दिन सक्नेछ ।
- (२) उपदफा (१) बमोजिम फाँटवारी दाखिल गर्नु प्रत्येक साहूको कर्तव्य हुनेछ । तर त्यस्तो साहू नाबालक वा होश ठेगाना नभएको व्यक्ति भए निजको अभिभावक वा हकवालाले फाँटवारी दाखिल गर्नुपर्छ ।

स्पष्टीकरण : यो दफाको प्रयोजनको लागि कृषि सम्बन्धी ऋण भन्नाले •लेन देनको लिखत जुनसुकै व्यहोराको वापत जनाएको भए तापनि किसानहरूलाई देहायमा लेखिएको कामको लागि दिइएको नगदी वा जिन्सी ऋण सम्भन्धुपर्छ:-

- (क) बीउ,
- (ख) किसानलाई खानाको निमित्त दिएको नगदी वा जिन्सी ऋण,
- (ग) खेति गर्न लगाइने मजदूरलाई मजदूरी दिन,
- (घ) मलजल लगाउन,
- (ङ) मालपोत, पानीपोत तिर्न,
- (च) गोरु र कृषि औजार ।

▲ प्रथम संशोधनद्वारा संशोधित ।
□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।
● प्रथम संशोधनद्वारा थप ।
□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।

- ▼(२) यस परिच्छेदको प्रयोजनको लागि कुनै ऋण कृषि सम्बन्धी ऋण हो, होइन भन्ने प्रश्न उठेमा तोकिएको अधिकारीले गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाको प्रतिनिधि राखी आवश्यक देखेमा सरजमीन समेत गरी त्यसको निर्णय गर्नेछ ।
४५. ऋणको साँवा र व्याजको वास्तविक रकम निश्चित गर्ने : दफा ४४ बमोजिम फाँटवारी दाखिल भएपछि, सो दाखिल गराउने समिति, संस्था वा अधिकारीले सम्बन्धित व्यक्तिहरूलाई उचित म्याद दिई, बुझी, आवश्यक छानवीन र जाँचबुझ गरी कृषि सम्बन्धी ऋणको बाँकी साँवा र व्याजको वास्तविक अड्ड देहायको आधारमा निश्चित गर्नेछ ।
- (क) साहूले साँवाको दोवर व्याज असूल गरी सकेको भए ऋण साधन भएको मानिनेछ ।
- (ख) नगदी जिन्सीमा दसौँद भन्दा बढी व्याज लिएको भए बढी लिएको व्याज साँवामा कट्टा भएको मानिनेछ ।
- (ग) व्याजको व्याज लिएको भए त्यस्तो व्याज साँवामा कट्टा भएको मानिनेछ ।
- (घ) धैलीको सयकडा १० भन्दा बढी आयस्ता पाउनेगरी भोग बन्धकीमा भोग गरेको भए पाए जति सबै आयस्तालाई नगदीमा परिणत गरी सक्यडा १० भन्दा बढी ठहरिन आएको रकम साँवामा कट्टा भएको मानिनेछ ।
- (ङ) कसैले आफ्नो हली, जन वा गोठालालाई दिएको ऋण वापत व्याज दिइने छैन र त्यस्तो व्याज लगाई लिएको भए पनि सो व्याज साँवामा कट्टा भएको मानिनेछ । त्यस्तो हली, जन वा गोठालाले काम गरेको प्रत्येक वर्षको लागि निजले आफ्नो गृहस्थ साहूलाई बुझाउन पर्ने कूल ऋणको सयकडा १० का दरले ऋणमा स्वतः मिन्हा हुँदै गएको मानिनेछ ।
- तर स्थानीय चलन अनुसार काम गरे वापत पाउने मजदूरी सो रकम भन्दा बढी पाउने रहेछ भने बढी पाउने रकम जति ऋणमा कट्टा गरिनेछ ।
- (च) जग्गावालाबाट मोहीले लिएको बीउमा व्याज लिएको भए सो ब्याज साँवामा कट्टा भएको मानिनेछ ।
- §(छ) कानून वा रितिथिति चलन अनुसार जग्गा फाँछे वा राजिनामा नहुने किपट जग्गाको हकमा यो प्रतिवन्धात्मक वाक्यांश प्रारम्भ हुनु भन्दा अघिको भोगबन्धीमा खाए पाएको आयस्था खण्ड (घ) बमोजिम भोगबन्धीमा साँवामा कट्टा गरिनेछैन ।
- § ४५क. कागज सद्दे कीर्ते छुट्याउने अधिकार :
- (१) दफा ४५ मा उल्लेख भए बमोजिमको ऋण रकम निश्चित गर्दा कागज सद्दे कीर्ते छुट्याउनु पर्ने हुन आएमा ऋण रकम निश्चित गर्ने अधिकारीले प्रचलित कानून बमोजिम सद्दे कीर्ते छुट्याउन सक्नेछ ।
- (२) दफा ३५ बमोजिम ऋण निश्चित गराउने, सिलसिलामा पेश भएको यो दफा प्रारम्भ हुनु भन्दा अगाडिको कुनै लिखतमा आय टिकट टाँसिएको रहेनछ भने अन्य प्रचलित नेपाल कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि तोकिएको अधिकारीले कानून बमोजिम आय टिकट टाँस लगाई सो लिखतका सम्बन्धमा कारवाही गर्न सक्नेछ ।
४६. ऋण प्राप्त गर्ने : तोकिएको समिति, संस्था वा अधिकारीले दफा ४५ बमोजिम निश्चित भएको ऋणको साँवा, ब्याज, गोरु र कृषिको औजारको फाँटवारी तयार गरी सो मध्ये आवश्यक देखिए जति ऋण तोकिए बमोजिम सम्बन्धित किसानहरूबाट असूल गर्नेछ ।
- तर ऋणको सम्बन्धमा साहू असामीको मुख नमिली कारवाई चलि रहेकोमा अन्तिम निर्णय नभएसम्म मुख नमिले जति रकम असूल गर्ने कारवाई गरिनेछैन ।
- § ४६क. जिन्सी ऋणलाई नगदीमा परिणत गर्ने : दफा ४६ बमोजिम असूल उपर गरिएको जिन्सी ऋणलाई सो जिम्मा राख्ने समिति, संस्था वा अधिकारीले तोकिए बमोजिम नगदीमा परिणत गर्न सक्नेछ ।
४७. ऋण असूल गर्दाको अन्य व्यवस्था :
- (१) तोकिएको समिति, संस्था वा अधिकारीले दफा ४६ बमोजिम ऋणको साँवा र व्याज असूल गर्दा साँवाको सयकडा १० ले व्याज लगाई असूल गर्नेछ ।
- तर सो बमोजिम असूल गर्दा कुनै किसानलाई पीर पीराउ पर्ने देखिएमा सो समिति, संस्था वा अधिकारीले बढीमा ५ वर्षभित्र किस्तावन्दीमा साँवा र व्याज बुझाउनु पाउने गरी आदेश दिन सक्नेछ ।
- (२) यो दफा र दफा ४६ बमोजिम ऋणको साँवा र व्याज असूल गर्नुपर्ने किसानबाट सो साँवा र व्याज पूरा असूल नभएसम्म वा यो परिच्छेद प्रारम्भ भएको २ वर्षभित्र जुन अघि हुन्छ सो म्यादभित्र कुनै साहूले आफूले उठाउन पाउने कृषि सम्बन्धी बाहेक अरु ऋणको साँवा, व्याज वा भरी पाउने बिगोको कुनै अड्ड वा किसानले खेतिमा लगाएको गोरु वा कृषिको अन्य साधन उठाउन, भराउन वा फिर्ता लिन पाउनेछैन ।
- (३) यो दफा बमोजिम कुनै साहूले ऋण उठाउन नपाई निजको हद म्याद जाने रहेछ भने त्यसमा रोकका फुकुवा भएको मितिले ७० दिनसम्म निजको हदम्याद कायम रहेको मानिनेछ ।
४८. असूल गरिएको ऋणको सम्बन्धमा :
- (१) यस परिच्छेद बमोजिम ऋण असूल गर्न समिति, संस्था वा अधिकारीले दफा ४४, दफा ४६, र दफा ४७ अन्तर्गत किसानहरूबाट असूल गरी लिएको ऋणको साँवा र व्याज र साँवाको तोकिए बमोजिमको व्याज समेत लगाई सम्बन्धित व्यक्तिलाई तोकिए बमोजिमको शर्त र तरीका अनुसार बुझाउनेछ ।
- (२) उपदफा (१) बमोजिमको व्यवस्था नभएसम्म त्यस्तो ऋण वा त्यसको व्याजमा साहूले असामीलाई पक्रन पाउनेछैन ।
४९. खेतीमा लगाएको गोरु वा अन्य साधन फिर्ता लिन नपाउने : जग्गावालाले खेतीको कामको निमित्त मोहीलाई दिएको गोरु वा कृषिको अन्य साधन मोहीबाट फिर्ता लिन पाउनेछैन । त्यस्तो गोरु वा साधनको मोल गाउँ विकास समिति वा

▼ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा संशोधित ।

§ दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।

§ दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।

नगरपालिकाबाट कायम गराई सो कायम भएको मोलका सम्बन्धमा पनि कृषि सम्बन्धी ऋण सरह यस परिच्छेदमा लेखिएको कुरा लागू हुनेछ ।

५०. अरु ऋणको रकम निश्चित गराउने : कुनै किसानले साहूबाट लिईराखेका कृषि सम्बन्धी बाहेक अरु कुनै ऋणको रकम निश्चित गरी पाउँ भनी तोकिएको समिति वा अधिकारी छेउ निवेदन दिएमा तोकिएको समिति वा अधिकारीले सम्बन्धित साहूबाट उचित म्याद दिई फाँटवारी लिई दफा ४४ बमोजिम त्यस्तो ऋणको रकम निश्चित गरी आवश्यक देखेमा किस्तावन्दीमा बुझाउन पाउने गरी आदेश दिन सक्नेछ ।

५१. दण्ड सजाय :

(१) दफा ४४ वा दफा ५० बमोजिम ऋणको फाँटवारी दाखिल गर्नु पर्ने कर्तव्य भएको कुनै साहूले सो बमोजिम फाँटवारी दाखिल नगरेमा वा भु १ फाँटवारी दाखिल गरेमा तोकिएको अधिकारीको आदेशले त्यस्तो साहूको सम्बन्धित ऋणको कानूनी मान्यता लोप हुनेछ र त्यसपछि त्यस्तो ऋणको सम्बन्धमा असामी उपर साहूको कुनै दावी लाग्नेछैन ।

□(२) यस परिच्छेद बमोजिम दाखिल गर्नुपर्ने बचत दाखिल नगर्ने व्यक्तिलाई तोकिएको अधिकारीले रु. ५००/- सम्म जरिवाना गरी बचत असूल उपर गर्नेछ र तत्काल बचत असूल उपर हुन नसकेमा तोकिएको अधिकारीले अर्को सालको बाली रोक्का गरी बचत असूल उपर गर्नेछ ।

●(२क)यस परिच्छेद बमोजिम असामी किसानबाट सोभै असूल नहुने कृषि सम्बन्धी ऋणको साँवा व्याजको रकम सोभै असूल गर्ने व्यक्तिलाई तोकिएको अधिकारीको आदेशले बढीमा रु. ५००/- पाँचसयसम्म जरिवाना हुनेछ र सम्बन्धित विगो समेत जफत हुनेछ र

✎(२)

●५१क. ऋण असूली सम्बन्धी सुविधा पाउने : नेपाल कानून बमोजिम गठित कुनै सहकारी संस्था, बैंक वा तोकिएको औद्योगिक कम्पनीले किसानसंग उठाउन, भराउन वा फिर्ता लिनपर्ने जुनसुकै ऋणको साँवा र व्याज सोभै उठाउन, भराउन वा फिर्ता लिन यस परिच्छेदका कुनै कुराले बाधा पुऱ्याउने छैन र त्यस्तो सहकारी संस्था, बैंक वा तोकिएको औद्योगिक कम्पनीले दफा ४४ बमोजिम ऋणको फाँटवारी दाखिल गर्नुपर्ने छैन ।

●५१ख. असामीबाट ऋणको फाँटवारी आएकोमा त्यस्तो ऋण असामीले पाउने : दफा ४४ वा ५० बमोजिम ऋणको फाँटवारी दाखिल गर्नुपर्ने कर्तव्य भएको कुनै साहूले सो बमोजिम फाँटवारी दाखिल नगरी त्यस्तो फाँटवारी सम्बन्धित किसानबाट भै दफा ४६ बमोजिम ऋण प्राप्त भएमा साहूको त्यस्तो ऋण र त्यसको वार्षिक सयकडा पाँचका हिसाबले व्याज समेत पाँचवर्ष पछि असामीलाई एकमुष्ट फिर्ता दिइनेछ ।

♣५१ग. साधन भएको ऋण असामीले फिर्ता पाउने : कुनै असामीले दफा ४६ बमोजिम समिति वा संस्थामा बुझाएको ऋण रकम दफा ४५ बमोजिम ऋण निश्चित गर्दा साधन भएमा निज असामीले तुरुन्त फिर्ता पाउनेछ ।

♣५१घ. बचत वा ऋण हिनामिना गरेमा असूल गर्ने : दफा ४० वा ४१ बमोजिम असूल भएको बचत दफा ४६ बमोजिम प्राप्त भएको ऋण कुनै व्यक्ति, अधिकारी, समिति वा संस्थाका सदस्यले हिनामिना गरेको छ भन्ने लागेमा श्री ५ को सरकारले त्यस सम्बन्धमा कुनै अधिकृतद्वारा आवश्यक जाँचबुझ गराउन सक्नेछ र सो जाँचबाट हिनामिना भएको देखिएमा त्यस्तो हिनामिना गर्ने व्यक्ति, अधिकारी, समिति वा संस्थाका सदस्यहरूलाई श्री ५ को सरकारले विगो बमोजिम जरिवाना गरी निजबाट हिनामिना भएको बचत वा ऋण समेत सरकारी बाँकी सरह असूल गर्न सक्नेछ ।

परिच्छेद-९क

भू-उपयोग, जग्गाको खण्डीकरण नियन्त्रण तथा चक्लाबन्दी गर्ने सम्बन्धी

५१ड. भू-उपयोग कार्यक्रम सञ्चालन गर्न सक्ने :

(१) जग्गाको प्रकृति अनुसार उपयोगमा लगाउनको लागि श्री ५ को सरकारले नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी नेपाल अधिराज्यको कुनै वा सबै क्षेत्रमा भू-उपयोग कार्यक्रम सञ्चालन गर्न सक्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम भू-उपयोग कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने सम्बन्धमा जग्गाको वर्गीकरण गर्दा माटोको प्रकृति, उर्वराशक्ति, देशको भौगोलिक स्थिति, वातावरण तथा जलवायु समेतको आधारमा गरिनेछ ।

(३) उपदफा (१) बमोजिम भू-उपयोग कार्यक्रम सञ्चालन गर्दा दफा ५१च. बमोजिम गठित भू-उपयोग परिषद्बाट निर्धारित नीतिको अधिनमा रही तोकिए बमोजिम सञ्चालन गर्नु पर्नेछ ।

५१च. भू-उपयोग परिषद्को गठन :

(१) दफा ५१डको प्रयोजनको लागि भू-उपयोग सम्बन्धी नीति निर्धारण गर्न देहाय बमोजिमका अध्यक्ष तथा सदस्यहरू रहेको भू-उपयोग परिषद् गठन हुनेछ :-

(क) उपाध्यक्ष, राष्ट्रिय योजना आयोग - अध्यक्ष
(ख) सचिव, रक्षा मन्त्रालय - सदस्य

□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।

● प्रथम संशोधनद्वारा थप ।

✎ दोस्रो संशोधनद्वारा खारेज ।

♣ दोस्रो संशोधनद्वारा थप ।

♣ पाँचौं संशोधनद्वारा थप ।

- (ग) सचिव, वन तथा भू-संरक्षण मन्त्रालय - सदस्य
 (घ) सचिव, भौतिक कृषि तथा सहकारी मन्त्रालय - सदस्य
 (ङ) सचिव, भौतिक योजना तथा निर्माण मन्त्रालय - सदस्य
 (च) भू-उपयोग सम्बन्धी विशेषज्ञहरूमध्ये श्री ५ को सरकारबाट मनोनीत तीनजना - सदस्य
 (छ) सचिव, भूमि सुधार तथा व्यवस्था मन्त्रालय - सदस्य-सचिव
- (२) उपदफा (१) को खण्ड (च) बमोजिम मनोनीत सदस्यको पदावधि दुई वर्षको हुनेछ ।
 (३) उपदफा (१) बमोजिमको परिषदले आवश्यक देखेमा कुनै विशेषज्ञलाई परिषदको बैठकमा आमन्त्रण गर्न सक्नेछ ।
 (४) उपदफा (१) बमोजिमको परिषदको बैठक सम्बन्धी कार्यविधि परिषद आफैले निर्णय गरे बमोजिम हुनेछ ।
 (५) उपदफा (१) बमोजिमको परिषदको अन्य काम, कर्तव्य तथा अधिकार तोकिए बमोजिम हुनेछ ।
- ५१छ. कुनै एक उपयोगको लागि निर्धारित जग्गा अर्को उपयोगमा लगाउन नहुने :
 (१) यस ऐन बमोजिम भू-उपयोग कार्यक्रम सञ्चालन भएको क्षेत्रमा कसैले कुनै एक उपयोगको लागि निर्धारित जग्गालाई तोकिएको समितिको स्वीकृति नलिई अर्को उपयोगमा लगाउन हुदैन ।
 (२) उपदफा (१) बमोजिम स्वीकृति दिने सम्बन्धी व्यवस्था तोकिए बमोजिम हुनेछ ।
- ५१ज. जग्गाको खण्डीकरण नियन्त्रण तथा चक्लाबन्दी गर्ने : जग्गाको उत्पादकत्व बृद्धि गर्नको लागि श्री ५ को सरकारले तोकिए बमोजिम जग्गाको खण्डीकरण नियन्त्रण तथा चक्लाबन्दी गर्ने सम्बन्धी कार्यक्रम सञ्चालन गर्न सक्नेछ ।
- ५१झ. सहकारी खेती गर्नेलाई सुविधा दिने : जग्गाको चक्लाबन्दी गरी तोकिए बमोजिमको कृषि उत्पादन गर्नका लागि सहकारी खेती गर्न चाहने दश वा सोभन्दा बढी जग्गावालहरूको समूहलाई त्यस्तो खेती गर्नको लागि चाहिने कृषि औजार, कृषि प्रविधि, मल, बीउ, सिँचाई, विद्युत आदिको लागि श्री ५ को सरकारले उपयुक्त सुविधा र सहूलियत उपलब्ध गराउन सक्नेछ ।
- ५१ञ. सुरक्षित वा व्यवस्थित क्षेत्रमा बसोबासको व्यवस्था गराउन सक्ने : श्री ५ को सरकारले नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशन गरी नेपाल अधिराज्यभित्रको कुनै क्षेत्र वा घरवस्ती रहेको क्षेत्रलाई अनुरक्षित वा अब्यवस्थित क्षेत्र घोषणा गरी सो क्षेत्रमा बसोबास गर्न वा सोही सूचनामा तोकिएको कुनै कार्य गर्न रोक लगाई त्यस्तो क्षेत्रमा बसोबास गरेको व्यक्तिलाई सुरक्षित तथा व्यवस्थित क्षेत्रमा बसोबासको व्यवस्था गराउन सक्नेछ ।
- ५१ट. दण्ड सजाय : कसैले दफा ५१छ. विपरीत कुनै कार्य गरेमा तोकिएको अधिकारीले त्यस्तो व्यक्तिलाई दश हजार रुपैयाँसम्म जरिवाना गरी त्यस्तो जग्गा साबिककै उपयोगमा लगाउन आदेश दिनेछ ।

परिच्छेद-१०

अधिकारी र कार्यविधि

५२. समितिको गठन र अधिकारीहरूको नियुक्ती : यो ऐनको उद्देश्य पूर्ति गर्नको लागि श्री ५ को सरकारले आवश्यक अधिकारीहरूको नियुक्ती र समितिहरूको गठन गर्न सक्नेछ ।
५३. अधिकारी र कार्य प्रणाली :
 ५३(१) यो ऐन अन्तर्गत कुनै मुद्दा मामिलाको कार्यवाही तथा किनारा गर्दा यो ऐन अन्तर्गत अधिकार प्राप्त गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका, समिति, अदालत वा अधिकारीले *विशेष अदालत ऐन, २०५९ को दफा १०, ११ र १२ बमोजिमको अख्तियारी र कार्य प्रणाली अपनाउनेछ ।
 ५३(२) यस ऐनको दफा ६, दफा ९, दफा ११, दफा १८, दफा २४, दफा ५१ र दफा ५९ बमोजिम सजाय हुने कसूर सम्बन्धी मुद्दा श्री ५ को सरकार वादी भै हेरिनेछ ।
 (३) यो ऐन अन्तर्गत तोकिनु पर्ने कुनै गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका, अड्डा, अदालत, समिति वा अधिकारी नतोकिएको कारणले कसैको नालिस, उजूर वा पुनरावेदन गर्ने हदम्याद गुज्रेमा त्यस्तो गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका, अड्डा, अदालत, समिति वा अधिकारी तोकिए पछि सो मितिले ३५ दिनसम्म निजको हदम्याद कायम रहेको मानिनेछ ।
५४. दायरी मुद्दा मामिला सार्ने र दोहोऱ्याई हेर्ने : यो दफा प्रारम्भ हुँदाको मितिसम्म देहायको विषयमा सर्वोच्च अदालत बाहेक अरु कुनै अड्डा वा अदालतमा दायर भै छिन्न बाँकी रहेको जति मुद्दा यो दफा प्रारम्भ भएपछि तोकिएको अदालतमा सर्नेछ र सो अदालतबाट कारवाई र किनारा हुनेछ:-
 (क) मोहीयानी हकको तेरो मेरो,
 (ख) मोहीयानी हकको प्राप्त वा निष्काशन,
 (ग) कूत सम्बन्धी,
 (घ) अरुको नाउँबाट भोगेको जग्गा सम्बन्धी,
 (ङ) किसान र खेतीहरू मजदूर ऋणी भएको लेनदेन, र

□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।

* छैटौँ संशोधनद्वारा संशोधित ।

(च) माथि लेखिएको मुद्दाबाट उठेको अरु मुद्दा ।

▼ ५५. पुनरावेदन :

(१) यो दफा प्रारम्भ भएपछि सो ऐनमा अन्यथा लेखिएकोमा बाहेक यो ऐन अन्तर्गत जिल्ला अदालत वा तोकिएको अधिकारी, समिति वा संस्थाले गरेको निर्णय उपर पैतीस दिनभित्र पुनरावेदन अदालतमा पुनरावेदन लाग्नेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम पुनरावेदन लाग्ने व्यवस्था हुनु भन्दा पहिले तत्काल प्रचलित कानून बमोजिम कुनै अदालत वा अधिकारी समक्ष पुनरावेदन परी कारवाइ चलिरहेको भए त्यसमा सो उपदफामा लेखिएको कुनै कुराले असर पार्ने छैन ।

५६. घर जग्गाभित्र प्रवेश गर्ने अधिकार : यो ऐन बमोजिम कुनै कुराको जाँचबुझ गर्ने प्रयोजनको निमित्त सम्बन्धित गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका, अड्डा, समिति वा अधिकारीले सम्बन्धित जुनसुकै व्यक्तिको घर जग्गामा पूर्वसूचना दिई प्रवेश गर्न पाउनेछ ।

तर, त्यस्तो अधिकारीले कसैको घर जग्गामा प्रवेश गर्दा गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकाको १ जना सदस्यलाई साक्षी राख्नुपर्छ ।

५७. अधिकार प्रत्यायोजन गर्ने : श्री ५ को सरकारले यो ऐन बमोजिम पाएको कुनै अधिकार सूचित आदेशद्वारा कुनै अधिकारी वा समितिलाई सुम्पन सक्नेछ ।

□ ५७क. कोर्टफी र बक्सौनी नलाग्ने : प्रचलित नेपाल कानूनमा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि यो ऐन र यस ऐन अन्तर्गत बनेका नियमहरू अन्तर्गत कुनै अदालत वा अधिकारी छेउ पर्ने आउने मोहीयानी हक र ऋण निश्चित गर्ने सम्बन्धित मुद्दा वा उजुरीमा कोर्ट फी नलिई कार्यवाही किनारा गरिनेछ र यो ऐन र यस ऐन अन्तर्गत बनेका नियमहरू अन्तर्गत पर्ने अुद्दामा मिलापत्र गर्दा गराउँदा बक्सौनी लाग्नेछैन ।

परिच्छेद-११ विविध

५८. अरु दण्ड सजाय :

(१) यो ऐनको अन्य दफामा अन्यथा लेखिएकोमा बाहेक यो ऐन वा यस ऐन अन्तर्गतको नियम वा आदेशको कुनै कुरा उल्लंघन गर्ने वा यस ऐन अन्तर्गत अधिकार प्राप्त कुनै व्यक्ति, गाउँ विकास समिति वा नगरपालिका वा अधिकारीलाई कुनै भु। विवरण, सूचना वा उजुरी दिने व्यक्तिलाई तोकिएको अधिकारीको आदेशले बढीमा रु. ५००/- पाँचसयसम्म जरिवाना हुनेछ ।

* (२)

● ५८क. भु। उजुरी गरेमा कोर्ट फी सरह जरिवाना हुने : कुनै व्यक्तिले □ तोकिएको अदालत वा तोकिएको अधिकारी समक्ष दिएको उजुरी भु। ठहरेमा त्यस्तो भु। उजुरी दिए वापत त्यस्तो उजुरी दिँदा निजले दिनुपर्ने कोर्ट फी सरहको अड्डा निजलाई जरिवाना हुनेछ ।

▼ ५८ख. फँसलाको कार्यान्वयन : यस ऐन बमोजिम कुनै अदालत वा तोकिएको अधिकारीले गरेको निर्णय अदालतबाट कार्यान्वयन नहुने अवस्थामा तोकिएको अधिकारीले कार्यान्वित गर्नेछ ।

□ ५९. खेती गर्ने सम्बन्धमा श्री ५ को सरकारले निर्देशन दिन सक्ने :

(१) श्री ५ को सरकारले आवश्यक सुविधा दिई सूचित आदेशद्वारा कुनै क्षेत्रको जग्गामा कुनै खास वा खास जातका एक वा बढी वाली लगाई सोही सूचनामा निर्धारण गरिएको तारिका र व्यवस्था समेत अपनाई खेती गर्ने निर्देशन दिन सक्नेछ र सो निर्देशन बमोजिम खेती गर्नु सम्बन्धित जग्गावाला र मोहीको कर्तव्य हुनेछ ।

(२) उपदफा (१) बमोजिम दिइएको निर्देशन बमोजिम कसैले खेती नगरेमा तोकिएको अधिकारीको आदेशले निज जग्गावाला भए निजको सम्बन्धित वाली जफत गर्न सकिनेछ र मोही भए निजलाई सम्बन्धित जग्गाबाट निष्काशित गरिनेछ ।

६०. गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकालाई सूचना दिनुपर्ने : कृषि सम्बन्धी कामको लागि किसानलाई दिइने रु. ५०/- पचासभन्दा माथिको नगदी वा रु. ५०/- पचासभन्दा बढी माल पर्ने जिन्सी ऋण दिँदा लिँदा सो कुराको सूचना गाउँ विकास समिति वा नगरपालिकालाई दिनुपर्छ ।

तर यस ऐन बमोजिम तोकिएको समिति वा अधिकारी वा सहकारी बैङ्क वा सहकारी संस्थाले ऋण दिँदा सो बमोजिम सूचना नदिएपनि हुन्छ ।

६१. नियम बनाउने अधिकार : यो ऐनको उद्देश्य पूर्ति गर्नको लागि श्री ५ को सरकारले नियम बनाउन सक्नेछ ।

६२. बाधा अड्डाउ फुकाउने अधिकार :

(१) यो ऐन कार्यान्वित गर्न कुनै बाधा अड्डाउ परेमा सो फुकाउन यस ऐनको परिधिभित्र रही श्री ५ को सरकारले नेपाल राजपत्रमा सूचना प्रकाशित गरी चाहिँदो आदेश निकाल्न सक्नेछ र त्यस्तो आदेश यसै ऐनमा परेको सरह मानिनेछ ।

▼ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा संशोधित ।

+ न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ द्वारा संशोधित ।

□ दोस्रो संशोधनद्वारा संशोधित ।

* न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा खारेज ।

● प्रथम संशोधनद्वारा थप ।

▼ न्याय प्रशासन सुधार (चौथो संशोधन) ऐन, २०४३ द्वारा थप ।

(२) उपदफा (१) अन्तर्गत निकालिएको प्रत्येक आदेशको प्रतिलिपिलाई ^१प्रतिनिधि सभाको अधिवेशन तत्काल चालू रहेको भए सोही अधिवेशनमा एक हप्ताभित्र र चालू नरहेको भए त्यसपछि आउने अधिवेशनमा एक हप्ताभित्र टेबुल गरिनेछ ।

६३. बाभिएमा गर्ने : यो ऐनमा र यस अन्तर्गत बनेका नियमहरूमा लेखिएकोमा सोही बमोजिम र अरुमा प्रचलित नेपाल कानून बमोजिम हुनेछ ।

६४. खारेजी : देहायको नेपाल कानून खारेज गरिएकोछ :-

- (१) जग्गा र जग्गा कमाउनेको लगत खडा गर्ने ऐन, २०१३,
- (२) भूमि सम्बन्धी ऐन, २०१४, समय समयमा त्यसमा भएको संशोधन र भूमि सम्बन्धित नियमहरू २०१७, र
- (३) कृषि सम्बन्धी (नयाँ व्यवस्था) ऐन, २०१९

रूपान्तर :- भूमि सम्बन्धी (चौथो संशोधन) ऐन, २०५३ द्वारा रूपान्तर भएका शब्दहरू:-

(क) “पञ्चायत वा “स्थानीय पञ्चायत” को सट्टा “गाउँ विकास समिति” वा “नगरपालिका” ।

(ख) “नगर पञ्चायत” को सट्टा “नगरपालिका” ।

द्रष्टव्य :- ऐन लागू भएको मिति र स्थान :-

१. भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१ को परिच्छेद ३, ४, ५, ६ र ९ मिति २०२१।०।५, मिति २०२२।०।१ र मिति २०२३।०।२९ को सूचनाद्वारा प्रारम्भ तथा सोही ऐनको परिच्छेद -२ मिति २०२४।१२।१९ को सूचनाद्वारा (१) काठमाडौं (२) ललितपुर (३) भक्तपुर (४) बारा (५) पर्सा (६) रौतहट (७) बर्दिया (८) कैलाली र (९) झापा जिल्लाहरूमा प्रारम्भ ।
२. मिति २०२६।०।३० को सूचनाद्वारा (१) कञ्चनपुर (२) बाँके (३) नवलपरासी र (४) सर्लाही जिल्लाहरूमा प्रारम्भ ।
३. मिति २०२७।५।२९ को सूचनाद्वारा (१) मोरङ्ग (२) सुनसरी (३) सिराहा (४) धनुषा र (५) महोत्तरी जिल्लाहरूमा प्रारम्भ ।
४. मिति २०२९।५।२० को सूचनाद्वारा (१) चितौन (२) रुपन्देही (३) कपिलवस्तु (४) सप्तरी र (५) दाङ्ग जिल्लाहरूमा प्रारम्भ ।
५. मिति २०३१।४।२५ को सूचनाद्वारा (१) इलाम (२) उदयपुर (३) सिन्धुली र (४) सुर्खेत जिल्लाहरूमा प्रारम्भ ।
६. मिति २०३०।६।२९ को सूचनाद्वारा आर्थिक वर्ष २०३१।०।३२ को बालीदेखि ८ जिल्लाहरूमा कृत दर कायम भएको सूचना ।
७. मिति २०३५।४।२ को सूचनाद्वारा भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१ को परिच्छेद -२ पाँचथर, धनकुटा, रामेछाप, तनहुँ र मुस्ताङ जिल्लाहरूमा मिति २०३५।४।१ देखि प्रारम्भ ।
८. मिति २०३५।११।२८ को सूचनाद्वारा भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१ को परिच्छेद-२ डडेल्धुरा, तेह्रथुम, काभ्रेपलान्चोक, धादिङ्ग र म्याग्दी जिल्लाहरूमा मिति २०३६।१।१ देखि प्रारम्भ ।
९. मिति २०३६।०।१५ को सूचनाद्वारा मकवानपुर, नुवाकोट र कास्की जिल्लाहरूमा भूमि सम्बन्धी ऐनको परिच्छेद-२ प्रारम्भ ।
१०. मिति २०३६।५।१ को सूचनाद्वारा भूमि सम्बन्धी ऐनको परिच्छेद-२ रसुवा जिल्लामा प्रारम्भ ।
११. मिति २०४०।४।१ को सूचनाद्वारा भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१ को परिच्छेद-२ सल्यान, वाग्लुङ्ग र भोजपुर जिल्लाहरूमा तुरुन्त प्रारम्भ ।
१२. मिति २०४१।४।१ को सूचनाद्वारा भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१ को परिच्छेद-२ को गोरखा, गुल्मी र स्याङ्जा जिल्लाहरूमा तुरुन्त प्रारम्भ ।
१३. मिति २०४३।४।६ को सूचनाद्वारा भूमि सम्बन्धी ऐन, २०२१ को परिच्छेद-२ को दफा ३ पर्वत, अर्घाखाँची र दार्चुला जिल्लाहरूमा मिति २०४३।४।१ देखि प्रारम्भ ।